

LOCUL DE ÎNCHINARE RÂNDUIT DE DUMNEZEU

Bună dimineața. Sunt fericit că pot să fiu în dimineața aceasta aici, în părtășie în jurul acestor cântări vechi despre credință. Corul a cântat cântarea „Amin”. Aceasta este El: „Aminul.” Vedeți? El are ultimul Cuvânt de spus.

În timp ce vorbeam cu fratele Brown, se auzea cum se cânta, iar el mi-a zis: „Frate Branham, abia ieri am înțeles despre ce vorbești. Dacă oamenii ar putea pătrunde ceea ce vorbești, s-ar da la o parte din cale orice obstacol.” Așa este. Totul este să poți înțelege, să prinzi ideea. Înțelegeți?

Eu tocmai am vorbit cu micuțul meu prieten, Ernie Fandler. Cred că unii dintre voi își mai amintesc felul în care a fost condus la Domnul. El nu vorbește bine engleza, altfel l-aș fi invitat aici să spună câteva cuvinte. Când am discutat, m-a întrebat dacă îmi amintesc de timpul când am fost în Shawano, unde locuiește. În adunarea de acolo era un bărbat, un luteran, care a murit pe scaunul pe care stătea, dar după ce am chemat Numele Domnului peste el, s-a trezit din nou la viață. Ei mai vorbesc și astăzi despre lucrul acela și doresc să merg din nou acolo.

În dimineața aceasta, am aflat că vreo două mii de francezi stau de câteva zile în post și rugăciune, ca să ducem mesajul și în Franța. Toți protestanții din Franța îl doresc în limba franceză. Totul începe să înflorească, iar pleava se dă la o parte ca să facă loc bobului de grâu. Înțelegeți? Voi să rămâneți însă respectuoși și în rugăciune, pentru că cei care îi dau cinste și întâietate Domnului, își măresc puterea. Îmbătrânesc, așa că am stat și m-am gândit: „Oare va mai fi încă o trezire? Oare voi trăi să văd un alt timp?” Amintiți-vă că din vest va veni un călăreț care va călări un cal alb. Este făgăduit că noi vom călări din nou pe această cărare de îndată ce vom fi pregătiți. Așa este.

Aș vrea să-i spun fratelui Leo că este aici fratele lui. Soră Mercier, tatăl tău este aici, pentru că l-am văzut aseară. Trebuie să fie undeva în sală și arată foarte bine. În dimineața când a fost vindecat la Tabernacol, erau acolo două cazuri grave de cancer, doi oameni erau pe moarte, dar amândoi au fost vindecați. Tatăl lor, care este un bărbat în vârstă, a avut un atac de cord, dar a fost adus înapoi spre slava lui Dumnezeu și acum este undeva în adunare. Nu pot să-l văd acum în mulțime,

dar el a fost aici aseară.

Vă salut pe toți cei prezenți în acest loc minunat numit „Tabernacolul Vieții” din Shreveport, pentru școala duminicală. Nu am cu nimeni nimic, dar dacă aș locui în Shreveport, aș veni la biserica aceasta, la „Tabernacolul Vieții,” care nu este o denominațiune, ci o biserică inter-denominațională. Ei au ieșit din denominațiunile lor pentru că au primit Mesajul pe care îl predic eu. Astfel, fratele Jack Moore, care este fratele și prietenul meu, a fost scos afară din denominațiunea lui, pentru că s-a asociat cu mine. Cred că merită toată considerația pentru aceasta și doresc ca Dumnezeu să îl binecuvânteze. Să îl purtați în rugăciune și să credeți împreună cu el.

O văd și pe sora Moore. Ea stă mai în spate și arată ca o domnișoară îmbrăcată cu acele haine noi, ca de Paști. Nici chiar fratele Jack nu a recunoscut-o. Vreau să spun că ne lipsesc Anna Jean, Don și toți ceilalți, dar mă bucur să-l întâlnesc pe fratele Nolan, care a fost unul din asociații mei de aici.

Ieri l-am rugat pe fratele Ernie să cânte cântarea aceea: „Amin.” O am înregistrată și cred că am stricat banda cât am derulat-o ca s-o ascult încă o dată și încă o dată... Părerea mea este că fratele are voce pentru aceasta, îi întrece pe toți. Am observat-o și pe micuța Judy și vreau să spun că cei doi seamănă atât de bine încât crezi că sunt frați, dar de fapt sunt soț și soție. Uitați-vă la ei dacă nu seamănă: sunt cu adevărat un cuplu drăgălaș. Cel care tocmai a urcat scările este fratele Palmer, iar cei doi sunt fiica și ginerele lui. Ea este un exemplu de bună creștere, dar vreau să spun că fratele mai are și alți copii, unii dintre ei fiind predicatori sau evangheliști pe câmpurile misiunii. Este minunat.

Nu am văzut-o pe sora Palmer. De altfel, nu știu dacă aș recunoaște-o chiar dacă aș vedea-o, dar cred că este undeva în spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră Palmer. Inima mea tremură și acum când mă gândesc la clipa când am primit vestea că a murit fratele Palmer. Pur și simplu nu puteam crede aceasta. Noi eram foarte apropiați, așa că a fost foarte greu, dar adevărul este că indiferent cine suntem, trebuie să plecăm unul câte unul. Însă este un lucru care stă în picioare: *„Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.”* (Eclesiastul 12.13).

În dimineața aceasta nu am foarte mult timp pentru școala duminicală și sunt și puțin răgușit. Fratele Pearry Green a făcut un gest nobil când a aflat că am nevoie

de acea perucă și a căutat pe cineva să mi-o trimită, dar eu i-am spus: „Oh, este prea târziu, fiindcă sunt deja răgușit.” Sunt mulți ani de când am această problema, dar când am primit acea perucă, totul s-a rezolvat. De data aceasta am uitat-o acasă și am răgușit imediat, așa că o să vă rog să aveți puțină răbdare cu mine din cauza vocii.

La câți dintre voi le place școala duminicală? Minunat. Este un lucru bun să vă trimiteți copiii la această școală duminicală, sau mai bine zis, este un lucru bun să vă aduceți copiii la această școală, adică să veniți și voi cu ei. Câți dintre voi știu originea școlii noastre duminicale? Cum și unde s-a înființat? În Anglia. Știți cum a fost numită prima dată? „Școala zdrențăroșilor.” Da, așa a fost numită: „Școala zdrențăroșilor.” Am uitat numele celui care a înființat-o... (Cineva spune: „Robert Raikes.”). Așa este. El îi aduna de pe străzi pe micii vagabonzi zdrențăroși care nu aveau unde să meargă, îi ducea la el acasă și le dădea lecții din Biblie. Acest obicei, a ajuns să fie una din cele mai importante rânduieli ale bisericii, astăzi fiind cunoscută sub numele de „școala duminicală.” Este bine să mergi acolo. Să veniți neapărat și să vă aduceți și copiii, fiindcă cred că tabernacolul acesta are învățători, săli dotate pentru diferite vârste și așa mai departe. În ce vă privește pe cei ce sunteți întorși de curând, să urmați cu credincioșie mesajul acestui Tabernacol al Vieții, căci vă va face bine.

Deseară vom avea un rând de rugăciune de modă veche și ne vom ruga pentru bolnavi ca înainte: eu, fratele Brown și fratele Jack. Am văzut că fratele Brown, care este un predicator, a împărțit numere de rugăciune, iar unii încercau să facă presiuni asupra lui zicând: „Oh, frate Brown, noi am fost în aceeași biserică, așa că trebuie să mă ajuți să ajung pe platformă!” Desigur, fratele a stat sub o mare presiune, însă a fost cât se poate de corect, iar noi îl iubim tocmai pentru că este un bărbat deosebit.

Când mă uit la toți cei de aici, văd cum noi trei ne îndreptăm tot mai mult spre acea vârstă înaintată, spre sfârșitul vieții. Ar fi un lucru foarte trist dacă nu am avea acea făgăduință mare, care știm că este adevărată. Într-una din aceste zile, noi ne vom întoarce la vârsta aceea tânără pe care am avut-o cândva, iar trupurile noastre vor fi transformate, făcute după chipul și asemănarea Lui. „...dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer, de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.” (2 Corinteni 5.1).

Și lucrul pentru care îi suntem foarte recunoscători, dragă prietene, este că

scumpul nostru Domn Isus, mi-a îngăduit să văd acel Tărâm într-o dimineață pe la ora opt. Nu știu dacă a fost o vedenie, nu pot spune aceasta, dar indiferent ce a fost, a fost la fel de real ca acum, când vă vorbesc în locul acesta. Eu am văzut fețele acelor oameni și le-am putut recunoaște. Ei au devenit din nou tineri și au fost cât se poate de reali, pentru că am dat mâna cu ei și așa mai departe.

Această experiență m-a ajutat foarte mult, pentru că până atunci am crezut că dacă omul moare, numai sufletul se duce. Dar El mi-a citat acest verset: „...dacă se desface casa pământescă a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer, de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.” Vedeți?

Deci noi trebuie să avem totul în trei ca să putem vorbi de desăvârșire. Astfel, noi avem un trup aici, apoi este trupul ceresc și în final vine trupul proslăvit la înviere. Înțelegeți? Aceasta ne face compleți. Deci nu vom fi un mit, o idee sau un duh, ci vom fi bărbați și femei tineri. Cu siguranță.

Cu ani în urmă, am văzut și tărâmul celor pierduți fiindcă am fost acolo. Prieteni, sunt un bărbat bătrân, dar lăsați-mă să vă conving pe toți cei care mă ascultați din întreaga națiune și de pretutindeni unde sunt ascultat în dimineața aceasta: voi nu vreți să ajungeți în locul acela! Credeți-mă că nu vreți aceasta! Chiar dacă aș vrea, nu v-aș putea descrie locul acela, iar dacă aș fi pictor, nu aș fi în stare să-l pictez așa cum este. Când spui că iadul este un loc arzător, de fapt este de un milion de ori mai rău, ca să nu mai vorbim de grozăviile care se întâmplă acolo.

În ce privește cerul sau locul în care am fost, nu știu cum să-l numesc și nu găsesc cuvinte să vă descriu cât era de minunat, dar El l-a numit „locul sufletelor de sub altar.” Eu sunt doar un om, dar trebuie să mă credeți pe cuvânt, pentru că dacă vedeniile pe care vi le-am spus până acum s-au dovedit a fi adevărate, și aceasta este la fel de adevărată. Și vă spun: orice ați face și orice s-ar întâmpla, chiar dacă vă pierdeți vederea, puterea, sănătatea, nu lăsați să vă scape această șansă, nu scăpați acest Loc, pentru că nimic nu se poate compara cu el! În limba engleză nu există cuvinte pe care să le pot folosi ca să explic ce am văzut acolo. Dacă aș spune „perfect,” ar fi cu mult deasupra acestui cuvânt; dacă aș spune „superb,” ar fi încă puțin spus; dacă aș spune „sublim,” ar fi încă departe de adevăr. Pur și simplu, nu se poate exprima în cuvinte, însă când l-am văzut, m-am gândit:

„Să-mi fie frică să vin într-un asemenea loc?” și am întrebat: „Aici se poate mânca?”

„Nu! Aici nu mâncăm, dar atunci când ne vom întoarce pe pământ, vom primi un trup în care vom mânca.”

Și încă ceva: Puteam să-i simt; ei au un trup, nu sunt doar un mit sau un abur. Noi ne cunoaștem unul pe celălalt. Erau milioane și toți mă îmbrățișau.

Eu am zis: „Aș vrea să-L văd pe Cel care m-a adus aici,” dar Îngerul mi-a zis:

„Nu poți să-L vezi acum, trebuie să mai aștepti.”

„De ce m-ai adus aici?”

„Tu ai fost un conducător în viață.”

„Vrei să spui că toți aceștia sunt Branham?”

„Nu! Aceștia sunt cei care s-au întors la Hristos prin tine.” Vedeți?

M-am uitat în jur, iar în timp ce priveam fețele lor, am simțit că au dispărut toate greutatea, încercările și nopțile grele nedormite. Deodată, a alergat spre mine o femeie tânără, una din cele mai frumoase de acolo, m-a îmbrățișat și mi-a zis: „Fratele meu scump!” Ea era femeie, dar acolo nu este păcat. Vedeți, glandele noastre sunt schimbate acolo și nu vom mai crește copii. Vedeți? Ceea ce face diferența este senzația pe care o ai. Acesta este motivul pentru care eu nu cred în dans. Nu, domnilor. Eu am trăit curat înaintea lui Dumnezeu și a Bibliei încă de când am fost doar un copil, de aceea pot merge în fața judecății cu orice fată cu care am fost prieten. Înțelegeți?

Nu există nici un bărbat sănătos, indiferent cine ar fi el, care să nu simtă ceva dacă se apropie de o femeie. Dar când am fost dincolo, nu a existat o asemenea senzație pentru că acolo vom fi într-un alt trup în care nu mai există aceste glande. Înțelegeți? Acolo va fi numai iubire curată și neîntinată, iubire de soră și frate. Aici, este posibil să simți ceva chiar și când vă îmbrățișați propria fetiță, pentru că ea este parte feminină, iar tu ești bărbat, dar acolo nu este posibil așa ceva. Atunci, păcatul este nimicit și totul este dragoste sfântă și adevărată.

Eu am privit-o pe femeia aceea... Cred că erau câteva milioane acolo și toate aveau părul lung și purtau haine albe și lungi. Cel care vorbea cu mine, m-a întrebat:

„Nu o recunoști?”

„Nu,” am răspuns eu.

„Avea nouăzeci de ani când ai condus-o la Hristos.”

Har minunat, ce sunet dulce! Vedeți? Nu există nicio cale de a explica aceste lucruri, dar cred că mă veți crede pe cuvânt dacă aveți încredere în mine. Asigurați-vă că ați ars toate legăturile cu lumea în urma voastră!

Eu cred că biserica începe să asculte Mesajul și să-l înțeleagă, dar ascultați-mă prieteni! Noi trebuie să stăm în prezența Soarelui (Fiului) ca să ne coacem, deoarece credința noastră nu este încă matură. Noi auzim cu intelectul Mesajul pe care ni l-a trimis Dumnezeu și vedem semnele pe care ni le-a arătat El, dovedindu-ne cu Biblia fiecare lucru, dar este nevoie ca biserica să stea în prezența Lui până când se coace și devine dulce în Duhul. Uneori, este nevoie să fii dur în vorbirea Mesajului, pentru că trebuie să „bați un cui” ca să îl poți ancora de ceva, dar când biserica înțelege, cei aleși sunt chemați afară și separați în prezența lui Dumnezeu, iar atunci știu că se apropie timpul răpirii.

În dimineața aceasta am vrut să vorbesc despre răpire, dar sunt prea răgușit, așa că vă rog să aveți puțină răbdare cu mine, în timp ce o să vorbesc despre subiectul „Singurul loc pregătit de Dumnezeu pentru închinare.” Este un subiect important, dar mai întâi de toate, să ne rugăm. Indiferent unde vă aflați în dimineața aceasta, plecați-vă capetele pentru câteva minute. Fiți cât se poate de sinceri, pentru că ne apropiem de Cuvântul lui Dumnezeu, care este Dumnezeu în formă de literă.

Mare Autor al acestei Cărți, Cuvântul Tău este o Sămânță pe care a semănat-o Semănătorul, iar noi am învățat că sămânța poate răsări numai dacă se află în pământul potrivit. Tată, în dimineața aceasta Te rugăm să îndepărtezi din inima noastră toți măcăcinii, ciulinii, necredința și scepticismul, ca să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu să crească în voie, nestingherit și udat de Duhul Sfânt, ca să putem deveni poporul lui Dumnezeu. Aceasta este rugămintea fierbinte a inimilor noastre, dar nu o cerem doar pentru noi, ci pentru toți aceia a căror inimi ard de iubire și dăruire, și încearcă să-i câștige pe frații sau surorile pierdute. Te rugăm să împlinești aceste dorințe, Tată. Noi ne îndreptăm toată atenția spre Tine, pentru că Tu ești Călăuza și Domnul nostru, așa că Te rugăm să ne călăuzești în Cuvântul Tău și să ne dai binecuvântările Tale în Numele Tău. Amin.

Aș vrea să citesc din Vechiul Testament, din Deuteronom, apoi mă voi opri la câteva notițe pe care le-am scris repede, după micul dejun pe care l-am luat împreună cu fratele Vayle.

N-am apucat să-i mulțumesc bărbatului de la restaurant care ne-a plătit cina aseară. Am fost acolo împreună cu soția și fetița mea, iar când m-am dus să plătesc masa, ni s-a spus că a plătit-o deja cineva. Oricine este cel care a făcut aceasta, îi mulțumesc. Ei mi-au zis: „A fost bărbatul care stătea la capătul mesei de acolo”, însă când m-am uitat, acolo era un grup mare pe care îl cunoșteam. Îi mulțumesc și doresc ca Domnul să-l binecuvânteze, oricine este cel care a făcut aceasta, și la fel pe voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

În **capitolul 16 din Deuteronom** se vorbește despre sărbătoarea Paștilor. Să citim **primele cinci sau șase versete**. Observați că este vorba de luna Abib, luna spicelor, care la noi este luna Aprilie”

Păzește luna spicelor și prăznuiește sărbătoarea Paștilor în cinstea Domnului Dumnezeului tău; căci în luna spicelor te-a scos Domnul Dumnezeul tău din Egipt, noaptea.

Să jertfești Paștele în cinstea Domnului Dumnezeului tău jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.

În timpul sărbătorii, să nu mănânci pâine dospită, ci șapte zile să mănânci azimi, pâinea întristării, căci ai ieșit în grabă din țara Egiptului: așa să faci, ca să-ți aduci aminte toată viața ta de ziua când ai ieșit din țara Egiptului.

Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile; și nicio parte din vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie păstrată peste noapte până dimineața.

Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din locurile pe care ți le dă Domnul Dumnezeul tău ca locuință;

ci în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să-Și așeze Numele în el, acolo să jertfești Paștele, seara la apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt.”

Fie ca Domnul să Își adauge binecuvântările asupra Cuvântului Său.

Se aude bine? Peste tot? Tu nu poți să auzi? (Fratele Branham aranjează microfonul). Acum este bine? Sunt puțin răgușit, de aceea în dimineața aceasta stau mai aproape de microfon, sper însă că fratele Pearry îl va putea regla bine. Acum se aude mai bine? Foarte bine.

Subiectul despre care vreau să vorbesc în dimineața aceasta este că Dumnezeu are un singur loc în care închinătorul se poate întâlni cu El, de aceea, în toate timpurile au fost oameni care au căutat acest singur loc secret al lui Dumnezeu. Până și Iov a vrut să știe unde se afla acest loc secret în care locuia El: „*numai să pot ajunge la Casa Lui și să îi bat la ușă...*” Iov dorea să știe unde locuiește Dumnezeu, pentru că acolo este El cinstit împreună cu Familia Sa.

În mesajul de ieri dimineață, am aflat că este posibil ca cineva să se închine în zadar lui Dumnezeu, chiar dacă o face cu sinceritate. Dumnezeu are toate lucrurile pregătite pentru noi, dar noi trebuie să vedem unde se află, unde sunt. Pavel i-a zis lui Timotei să cerceteze și să fie gata să dea socoteală de nădejdea care era în el.

Într-o zi, aș vrea să vin la Shreveport și să stau vreo două sau trei săptămâni, ca să ne concentrăm în fiecare seară numai treizeci de minute pe învățătură, astfel încât să intrăm în pasajele tainice ale Cuvântului ca să aflăm cum să ajungem înăuntru. Tot ce trebuie să faci, este să fii atent la Cuvânt și să urmărești direcția dată de Dumnezeu, pentru că există o singură Cheie pentru fiecare ușă. Așa este. Există o singură Cheie. Indiferent cât de multe chei s-ar asemena cu ea, nu există nici o altă cheie afară de ea. Dumnezeu nu are o Cheie secretă, ci are o singură Cheie, iar noi trebuie s-o avem pe ea, pentru că altfel nu vom putea deschide ușa. Nu contează cât ești de sincer, fără Cheia aceasta nu vei putea deschide ușa.

Câți dintre voi ați fost la dejunul de ieri sau la cel din dimineața cealaltă? Ei bine, mai mult de nouăzeci la sută. Ceea ce vreau să spun este că David a fost împăratul ales și uns de Dumnezeu, cel mai mare împărat pe care l-a avut Israelul vreodată, desigur după Domnul Isus, care este Dumnezeu, Unsul, Alesul. David este fiul Lui, sau dacă ne luăm după genealogie, Isus este Fiul lui David și va sta pe tronul lui David, ca Moștenitor, ca Urmaș la tron, după cum prințul moștenește întotdeauna tronul împărătesc.

Totuși, măcar că era ales de Dumnezeu și uns, David a ieșit din voia Domnului pentru că nu a urmat porunca Scripturii și nu a folosit Cheia descoperirii. Astfel, deși el și tot poporul erau aleșii Domnului, deși strigau și Îl laudau cu toții pe

Dumnezeu pentru un lucru ce părea corect: să aducă Chivotul, Cuvântul lui Dumnezeu înapoi în casa Domnului, erau greșiți. Dar David era un împărat, nu un profet. Înțelegeți? În Israel era un profet care putea face lucrul acesta, de aceea Dumnezeu a respins toată lucrarea lor. De ce? Pentru că nu au folosit Cheia corectă. Și pentru că nu era Cheia corectă, ușa nu s-a deschis. Noi trebuie să ținem minte un lucru și să nu-l uităm niciodată și anume, că toate lucrurile lui Dumnezeu au un singur fel de a se face și rămâne așa pentru totdeauna. Astfel, El are o singură biserică în care Se întâlnește cu oamenii, de aceea te va primi numai în Biserica aceea, nu în alta.

Vă spun aceasta pentru că de foarte multe ori am fost înțeles greșit. Dacă întreb pe cineva:

„Ești creștin?” El răspunde: „Sunt baptist.”

„Ești creștin?”

„Sunt metodist.”

„Ești creștin?” „Sunt penticostal.” Dar aceasta nu înseamnă nimic în ochii lui Dumnezeu, pentru că voi încercați să intrați folosind o cheie greșită. Dar există o cheie bună. Dumnezeu nu a promis niciodată că te va întâlni ca metodist, baptist, penticostal sau altceva de felul acesta. El nici măcar nu ia în considerare aceste denominațiuni, pentru că sunt împotriva Lui. Eu voi aduce în curând mesajul acela lung, la tabernacol, iar fratele Jack și voi toți îl veți putea asculta pentru că va fi înregistrat, iar atunci veți vedea ce vreți să faceți cu el.

Oamenii se comportă ca și cum Dumnezeu este obligat să-i întâlnească pe baza teologiei lor. Oamenii acționează așa. Ei nici măcar nu vor să se asocieze unii cu alții. Astfel, penticostalii nu vor să aibă nici o legătură cu unitarienii, iar unitarienii nu vor să se asocieze cu trinitarienii. Metodiștii nu vor să se asocieze cu bapțiștii pentru că unii sunt legalişti, iar ceilalți sunt calviniști, deci nu au nici un fel de părtășie unii cu alții. Mai mult, sucesc atât de rău mințile oamenilor, încât îi ridică pe unii împotriva altora.

Nu demult, am fost să mă rog într-o cameră de spital, iar acolo era o femeie atât de grav bolnavă, încât toți așteptau să moară. Eu am fost chemat să mă rog pentru o altă femeie, care era în același salon cu femeia de care vă spun. Eu am întrebat-o pe doamna aceea:

„Te deranjează dacă ne rugăm câteva minute?”

„Trage perdeaua aceea!” mi-a replicat ea.

„Dar vreau doar să mă rog,” i-am zis eu, însă ea a repetat: „Trage perdeaua aceea!”

„Bine, doamnă.” Ea stătea acolo cu fiul ei, care arăta ca un micuț Ricky, așa că am întrebat-o:

„Voi sunteți creștini?”

„Noi suntem metodiști.”

„Nu aceasta v-am întrebat,” i-am zis eu. „Am întrebat dacă sunteți creștini.”

Dar ea a repetat: „Trage perdeaua aceea!”

Vedeți? Vorbea așa pentru că cineva care nu era metodist, urma să se roage pentru o femeie aflată pe moarte, cum era de fapt și ea. Dar pentru că acest lucru nu era conform învățaturii organizației ei, nici nu voia să audă sau să aibă vreo legătură cu el. Dacă aceasta nu este fățarnicie, înseamnă că nu am văzut niciodată așa ceva.

Așteptați numai să ascultați mesajul „Urma șarpelui”!

Oamenii se gândesc că denomi-națiunea lor este singura care are trecere înaintea lui Dumnezeu și spun: „Dumnezeu nu te ascultă dacă nu ești metodist, baptist, trinitarian sau unitarian,” dar o asemenea gândire este greșită.

Eu sunt convins că femeia aceea a făcut acel lucru pentru că credea că așa este corect; nu se vedea greșită deloc. De altfel, toți cei care gândesc așa cred că sunt corecți. Un metodist nu se va ridica pentru biserica metodistă pentru că știe că este greșit, iar voi trebuie să-i respectați ideile. Voi știți că pătura se întinde în ambele părți. Dacă sunteți atenți, întotdeauna când în inima unui bărbat sau a unei femei este ceva despre care cred că este corect, înseamnă că undeva trebuie să fie ceva care este corect. Acesta este motivul pentru care am spus adesea: „Când adâncul cheamă adâncul, trebuie să fie un adânc care să răspundă la acea chemare.”

Unii învață că odată demult, foca mergea pe malul mării și avea picioare. Dar

acum nu le mai are pentru că i s-au transformat în înotătoare. Astfel, ea, care era un animal de uscat, cu blană, s-a dus în mare, iar natura i-a transformat picioarele în înotătoare ca să poată înota mai mult decât să umble. Îmi amintesc și povestirea aceea despre Byrd, un bărbat vestit care s-a dus la Polul Sud. Se spune că el a făcut haine speciale din blană, pentru vitele pe care le-a luat în expediție ca să aibă lapte. A făcut aceasta ca să le protejeze să nu înghețe. Dar când au ajuns acolo, animalele nu au mai avut nevoie de acele haine de blană, pentru că natura le dăduse deja o haină. Vedeti? De ce?

Adevărul este că înainte să existe o singură înotătoare pe spatele unui pește, trebuia să existe apa în care acel pește să poată înota; altfel, nu ar fi avut nevoie de acea înotătoare. Înainte ca să poată crește un copac din pământ, trebuia să existe pământul din care să poată crește acel copac, pentru că altfel n-ar fi existat nici un copac. Înțelegeți? Cât timp în inima omului există ceva care strigă, trebuie să existe Ceva care să răspundă la acea chemare, care s-o satisfacă.

Nu demult, s-a făcut autopsia unei femei care a murit, iar concluzia medicilor a fost că femeia a murit din cauză că a mâncat tot timpul ceapă. Ei spuneau că dacă nu mânca ceapă, începea s-o mănânce capul și nu puteau înțelege nicicum care era problema. Dar când i-au făcut autopsia, au găsit un fel de tumoare cu niște celule... ei aveau un anumit nume pentru ele. Medicii au luat acea tumoare și au pus-o într-un borcan cu ceapă, iar până a doua zi dimineața, toată ceapa a fost dizolvată. Ce era aceasta? În acea femeie era ceva care cerea ceapă, iar dacă n-ar fi existat ceapa, nu ar fi existat nici tumoarea aceea. Cu alte cuvinte, înainte să fie creația, trebuia să existe Creatorul ei. Înțelegeți?

În inimile oamenilor este dorința de a afla care este acea singură cale adevărată: cea metodistă, baptistă, prezbiteriană, catolică sau alta? Fiecare dintre ele spune: „Aceasta este calea adevărată!” dar preoții catolici spun că „Nu există salvare decât în Biserica catolică!” Fiecare biserică are propriile idei și chiar dacă nu recunosc aceasta, poți să le vezi faptele. Faptele voastre vorbesc mai tare decât cuvintele voastre. Cu alte cuvinte, ei sunt mai fățarnici decât biserica catolică, deoarece catolicii spun clar: „Credem că biserica noastră este singura biserică adevărată!” pe când ceilalți nu fac aceasta. Ei ascund acest lucru, dar faptele lor scot la suprafață ceea ce cred. Înțelegeți?

Deci, undeva trebuie să existe acel singur loc, pentru că în inima omului există dorința de a-l găsi; iar eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu are răspuns pentru orice

nevoie a noastră. Și dacă Dumnezeu are răspunsul, înseamnă că Îl putem găsi în Scripturi. Dar dacă Dumnezeu ne va arăta prin Scripturi singurul loc, singurul pământ, singura denotațiune, dacă este așa, singura cale în care Dumnezeu îl va întâlni pe un om, atunci trebuie să ținem la aceasta, pentru că am aflat Adevărul Bibliei, ce spune Aceasta.

Cuvântul „Deuteronom” înseamnă „Două Legi,” pentru că Dumnezeu are două Legi: Una este neascultarea de Cuvânt și aduce moarte, iar cealaltă este ascultarea de Cuvânt și aduce Viață. Acestea sunt cele două Legi, iar cuvântul „Deuteronom” înseamnă „a doua Lege.” Aceste două Legi ne-au fost arătate foarte clar în Biblie: una este moartea, iar cealaltă este Viața; Viața și moartea. Dumnezeu are de-a face numai cu Viața, iar Satan numai cu moartea. Ele au fost arătate lumii în mod public și deschise înaintea fiecărui ochi, așa că nu există nici o scuză. Una din ele a fost arătată pe Muntele Sinai, atunci când a fost dată Legea care a condamnat întreaga rasă umană la moarte, iar cealaltă a fost dată pe Muntele Calvarului și a adus toată rasa umană la Viață, atunci când Isus Hristos a plătit prețul luând asupra Sa osânda noastră. Cele două legi ale Deuteronomului au fost împlinite prin aceste două lucrări mărețe.

Aș vrea să observați că au fost date și două legăminte: Primul i-a fost dat lui Adam și era condiționat: „Dacă nu atingi acel lucru, vei trăi, dar dacă îl vei atinge, vei muri!” Aceasta a fost o lege. A doua lege sau al doilea legământ, a fost făcut cu Avraam și era necondiționat, prin har. *„Te-am salvat pe tine și sămânța ta după tine.”* Amin. Legământul cu Avraam este asemenea celui făcut pe Calvar, prin har, pe când cel făcut cu Adam este asemenea celui făcut prin Lege, condiționat.

În continuare, vedem că este un singur loc de închinare în care Dumnezeu se întâlnește cu omul. Am văzut aceasta din textul pe care l-am citit și ne vom referi imediat la el.

Și dacă există un singur loc în care Dumnezeu se întâlnește cu omul, ar trebui să fim foarte atenți.

În dimineața aceasta aș vrea să lăsăm deoparte toate tradițiile noastre, deoarece sunt sigur că dacă vom face aceasta, vom găsi acel singur loc de care vorbește El, deoarece Dumnezeu a spus aici, că El nu vă va primi în nici un alt loc, în nicio altă biserică, ci doar în Biserica Lui.

Poate veți zice: „Ce ai zis, frate Branham? Dar dacă sunt sincer?” Nu vă va primi.

Amintiți-vă că atunci când era pe pământ, Isus a vorbit cu niște oameni foarte sinceri, închinătorii din ziua Lui și le-a zis: „*Mă cinștiți degeaba.*” Ei Îl cinsteau și se închinau din adâncul inimii lor, dar cu toate acestea, El le-a zis: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.” (Marcu 7.7). Ei erau sinceri, smeriți și cât se poate de religioși, dar degeaba.

Aceasta nu s-a întâmplat doar cu fariseii din zilele Domnului, ci la fel a fost și cu Abel și Cain, primii doi închinători născuți pe pământ prin naștere naturală.

Cain a fost la fel de religios ca și Abel, așa că amândoi au zidit altare, amândoi L-au iubit pe Dumnezeu, amândoi au adus jertfe, amândoi s-au închinat, amândoi au plătit zeciuială, amândoi au făcut totul la fel. Totuși, Abel a venit prin credință, care este o descoperire, Cuvântul lui Dumnezeu descoperit, a făcut un altar simplu, a adus o jertfă simplă și a fost primit. Glorie! Cain, a adus și el o jertfă, dar Dumnezeu nu a primit-o.

Voi ziceți: „Păi, biserica mea este cea adevărată!” Așteptați numai puțin, fiindcă Dumnezeu Își interpretează Cuvântul exact cum a fost vorbit. Înțelegeți? Cain a spus: „Sunt religios și Îl iubesc pe Făcătorul meu, de aceea Îi ofer acest altar minunat și această jertfă. Doamne, eu am făcut totul pentru că Te iubesc.” Abel a spus același lucru. Dar era nevoie de legitimarea Domnului, de confirmarea dată de El. Astfel, Dumnezeu a venit și a primit jertfa lui Abel, care a atins canalul corect, calea lui Dumnezeu, prin descoperire.

Priviți cum duhul lui Cain vine prin toată Scriptura, până în această ultimă zi. Este fundamentalist? Da, este la fel de fundamentalist ca și celălalt. Uitați-vă la prorocul Balaam și la profetul Moise. Amândoi au ridicat șapte altare în cinstea lui Iahveh și au adus jertfe de sânge pe ele. În matematica divină, numărul „șapte” este „numărul desăvârșirii”: șapte altare, șapte berbeci, totul fiind făcut la fel de cei doi bărbați. Amândoi erau la fel de fundamentalisti, dar pe care dintre ei l-a recunoscut Dumnezeu? Pe cel care era în Cuvântul Lui, pentru că a fi fundamentalist nu înseamnă mare lucru, ci tot ce contează este descoperirea lui Dumnezeu.

Gândiți-vă, de ce i-a pus Isus în această situație pe fariseii din vremea Sa și le-a spus: „Degeaba Mă cinștiți, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.”? Ei Îl cinsteau pe Dumnezeu din toată inima lor, aveau închinarea autentică, adevărată, și totuși El le-a zis: „Vă închinați degeaba.” De ce? „Învățând

tradiția voastră omenească; de aceea faceți poruncile lui Dumnezeu fără nici un efect pentru oameni.” Dacă v-aș învăța mesajul metodist, nu v-ar fi de nici un folos, pentru că noi trăim în timpul Miresei. Dacă Moise ar fi învățat mesajul lui Noe, nu s-ar fi întâmplat nimic. Dacă Isus ar fi învățat mesajul lui Moise, acesta nu ar fi avut nici un efect. De ce? Pentru că sămânța hotărâtă mai dinainte stă și așteaptă până când este udată de Apa potrivită pentru ea; ea nu va crește în nicio altă situație, doar atunci când sunt create condițiile optime de creștere pentru ea.

Dacă iei un ou de găină, care ar trebui clocit de o găină, și îl pui într-un incubator, puiul va ieși fără nici o problemă. Ar ieși chiar și dacă l-ai pune sub un cățel, fiindcă tot ce-i trebuie, sunt condițiile potrivite. Dar dacă ai lua un ou bun și l-ai pune sub o găină moartă, puiul nu va ieși niciodată, pentru că nu are condițiile necesare. Așa este și în timpul nostru: tu trebuie să afli ce lucrează Dumnezeu astăzi. Ceea ce a învățat Martin Luther a fost valabil în timpul lui; John Wesley a avut timpul lui și la fel penticostalii, pentru că Dumnezeu a făcut în fiecare epocă lucrarea potrivită pentru acel timp.

În ce privește mișcarea penticostală, cred că cel care a început mesajul penticostal din California, de pe strada Azusa, este acel frate negru cu un ochi lipsă. Oamenii au râs de el și l-au batjocorit, pentru că era un om de culoare, dar el este cel care a adus mesajul pentru acel timp. Era un om mic, fără educație, care abia putea să-și semneze numele, dar cu toate acestea, Dumnezeu i-a descoperit că acela era timpul în care trebuiau restituite darurile, și ele au venit. Nu contează ce s-a spus, ele au venit. Oameni din toată lumea au intrat în acea atmosferă, iar Dumnezeu i-a legitimat cu vorbiri în limbi și așa mai departe, dar când au bătut acest lucru în cuie și au spus că „Aceasta este singura dovadă a botezului cu Duhul Sfânt,” au omorât imediat mișcarea. Înțelegeți? Așa s-a întâmplat.

Apoi au început să se dezbine între ei, din pricina învățăturilor, și să formeze denominațiuni. Astfel, unii zic că El vine pe un nor; alții zic că vine din nori și așa mai departe. Vedeți? Aceasta este ceea ce fac denominațiunile.

Dar nu Dumnezeu este autorul denominațiunii, pentru că denominațiunea este Babilonul, confuzia, și Dumnezeu nu poate fi Autorul confuziei. Nici nu este nevoie să fii intelectual ca să vezi aceasta. Acesta este Babilonul, tradiția, chiar dacă oamenii sunt sinceri.

Și pentru că oamenii cred aceasta, trebuie să existe un loc de închinare adevărat

În care ei se pot întâlni cu Dumnezeu. Fiți atenți la versetul 2 din textul citit: „*Închinați-vă în locul pe care L-am ales Eu.*” Desigur, este vorba de locul de închinare în care se aduceau jertfele. „*...locul pe care-l va alege Domnul...*” Nu este locul pe care-l alegi tu sau un alt om, ci este „*...locul pe care-l va alege Domnul...*” iar tu trebuie să te închini în locul acela, dacă vrei să fii primit. De aici se vede clar că există un singur loc de închinare și că toate celelalte sunt făcute în zadar. Deci, nu trebuie să fie alegerea ta, ci este alegerea Lui. Poate zici: „Ei bine, eu nu trebuie să merg la biserică!” sau: „Ești atât de îngust la minte! De ce te rățoiești la femeile care predică, la cele care își scurtează părul, sau la bărbații care fac una și alta? De ce faci aceasta? Păi, ești îngust la minte.” Dar nu ești obligat să alegi calea Domnului, ci poți merge acolo unde se fac toate aceste lucruri. Înțelegeți? Însă nu uitați că Scriptura spune: „*Degeaba Mă cinștiți...*” Vedeți? Isus a spus același lucru.

Tu trebuie să fii credincios în toate lucrurile, în fiecare mică iotă, pentru că întotdeauna vulpile mici, chiar foarte mici, sunt cele care strică via. Deci, nu este vorba de lucrurile mari pe care le faci, ci de lucrurile mici pe care le lași nefăcute. Amintiți-vă că un lanț este atât de puternic cât cea mai slabă verigă a lui. „Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănilor, a faptului că împlinesc toate poruncile lui Dumnezeu, căci a lor este Împărăția cerurilor!” (Matei 5.10). Faceți tot ce a poruncit Dumnezeu! Dacă El a spus că femeile trebuie să aibă părul lung, tu să nu faci sau să zici altceva! Nu demult, cineva mi-a zis: „Eu nu predic o religie despre îmbrăcăminte!”

„Atunci tu nu predici Evanghelia!” i-am răspuns eu. Așa este.

Dumnezeu a pus absolut toate lucrurile în Cuvântul Său și a spus tot ce trebuie să faci, iar tu poți să alegi dacă Îl ascuți sau nu. Așa este rezonabil și normal. Un lucru mic și neînsemnat, poate strica totul, de aceea a zis Isus: „Ferice de cei care împlinesc Cuvântul și în cele mai mici lucruri!” Și eu cred că pentru femeie este simplu și normal să-și lase părul să crească, dar din păcate ele nu vor să facă nici măcar aceasta.

„Oh,” zic ele, „învață-ne lucrurile mari!”

Cum poți învăța lucrurile mari, când nu poți să faci nici măcar lucrurile simple și normale? De ce aceasta? Pentru că motivele și scopul tău sunt greșite. Totul se rezumă la dragostea ta pentru Dumnezeu, dacă Îl iubești atât de mult încât să poți

spune: „Doamne, nu contează ce vrei să fac; eu vreau să fac voia Ta oricare este ea!” Numai în felul acesta, poți ajunge în locul ales de El pentru închinare și să-ți aduci Jertfa. Cain și-a adus jertfa lui și la fel Abel, dar totul depinde de locul în care o aduci. Astfel, dacă o aduci în locul ales de El, va fi bine și El o va primi, dar dacă nu este în locul ales de El, nu o va accepta. Chiar dacă este aceeași jertfă, dacă nu este adusă în locul ales de El, va fi respinsă.

Acum, vrem să vedem unde trebuie să aducem această Jertfă, pentru că dorim să ajungem în ceruri, este adevărat? Noi știm cu toții că am fost greșiți și credem că Isus este Jertfa, dar nu ajunge să știm cine este Jertfa, ci trebuie să știm și unde este locul în care trebuie adusă această Jertfă ca să fie primită, pentru că altfel va fi respinsă. Așa este corect.

Să vedem deci, care este locul ales de El ca să aducem Jertfa. Tu nu poți s-o aduci la niciuna din aceste porți, ci doar în locul ales de El, în locul în care Și-a pus El Numele. Haideți să cercetăm Scriptura, ca să găsim locul pe care l-a ales El pentru a-Și pune Numele. Vom citi pentru aceasta, versetul 2 din textul ales pentru dimineața aceasta.

„Să jertfești Paștele în cinstea Domnului Dumnezeuului tău jertfele tale de oi și boi, în locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.”

Oricât ai fi de sincer și oricât ai mărturisi aceste lucruri, tu nu poți să le duci la altarul metodist, baptist sau pentecostal, pentru că El a ales un singur altar pe care să-Și pună Numele și numai acolo te va întâlni. Și dacă toate sunt aliniat așa cum cere El, trebuie să funcționeze. Dar dacă este un scurtcircuit pe fir, lumina nu va veni, pentru că se scurge pe undeva în pământ. Tot așa, dacă primești Cuvântul lui Dumnezeu, dar în inima ta este o dorință egoistă, puterea lui Dumnezeu se va scurtcircuita și se va scurge chiar în locul acela.

Dacă faci aceasta doar pentru că vrei să pari mai deștept sau ca să fii diferit de ceilalți, vei scurtcircuita firul și vei arde siguranța, ceea ce dovedește că ești greșit. Înainte de toate, trebuie să vii sincer și cu toată inima, iar motivele și obiectivele tale trebuie să fie puse în Dumnezeu; apoi caută locul ales de El, află unde se găsește și adu-ți Jertfa acolo. Înțelegeți?

Uitați-vă la Marta și Maria. Noi știm că Isus a fost Mesia și că El i-a învățat Evanghelia, dar ei L-au urât și L-au respins. Oh, bisericile și fariseii din zilele Lui Îl urau, dar Lazăr, care era un frate și un prieten scump, a crezut în El și L-a urmat. Și

iată că într-o zi Lazăr a murit, iar ei au trimis după Isus să-L cheme. Dar El nu S-a dus. Fiți însă atenți la atitudinea avută de Marta. Ea l-a zis: „Doamne, dacă ai fi fost aici..” Vedeți? L-a numit „IaHVeH”, adică „Doamne,” dându-I titlul potrivit. Glorie! „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!”

Viața și moartea nu pot să stea în același loc, pentru că nu au nici o legătură una cu alta. Înțelegeți? „...n-ar fi murit.” Dar Isus i-a răspuns: „Eu sunt Învierea și Viața.” Când i-a zis Martei: „Fratele tău va învia!” ea l-a răspuns: „Da, Doamne, cred aceasta. Ca evreică, eu cred că va fi o înviere a morților, iar fratele meu a fost credincios și sincer în închinarea lui. Eu cred că Tu ești Mesia de care vorbește Biblia, pentru că felul în care Își legitimează Dumnezeu Cuvântul prin Tine, dovedește că ești Mesagerul acestui ceas. Eu cred că ești Hristosul care trebuia să vină, pentru că faptele Tale dovedesc aceasta.” Oh, priviți cum vine totul în ordine!

Marta ar fi avut dreptate să-l spună: „De ce nu ai venit să-mi înviezi fratele? De ce nu l-ai vindecat așa cum ai făcut și cu alții? El a fost cel mai bun prieten al Tău, însă uite ce s-a întâmplat acum!” Dar o asemenea atitudine nu duce nicăieri.

„Eu cred că Tu ești Cel despre care vorbește Scriptura, pentru că aceasta este ziua în care trebuia să vină Mesia și noi Îl așteptam. Mie nu-mi pasă ce spun restul oamenilor; după ce am auzit și am văzut cum este legitimat Cuvântul prin Tine, eu cred din toată inima că ești Mesia.” Vedeți? Undeva în inima ei era o întrebare, dar ea a trebuit să vină pe calea corectă.

Dacă s-ar fi dus la El și l-ar fi zis: „Spui că ești Mesia și n-ai avut nici măcar bunul simț de gentleman să răspunzi la chemarea noastră disperată? Noi Te-am hrănit, Ți-am oferit un acoperiș și așa mai departe, Ți-am luat apărarea și ne-am părăsit bisericile, așa cum ne-ai poruncit. Da, ne-am părăsit bisericile, iar acum suntem renegați și toți ne numesc rătăciți. Am făcut toate acestea pentru Tine, iar Tu nu ai nici măcar bunul simț să-mi răspunzi la întrebare!” Deși ar fi avut dreptate să vorbească așa, ar fi fost o atitudine greșită.

Aceasta ar fi ca și cum ai zice: „Sunt cetățean american, așa că nu este împotriva legii să port pantaloni scurți și să fac ce vreau!” Așa este, acesta este dreptul tău, dar o oaie se lasă întotdeauna tunsă de dreptul ei. Desigur. Dacă ești oaie, nu ai nimic altceva în afară de lână, dar te lași tuns și de acest drept pe care ți l-a dat Dumnezeu.

„Eu am dreptul să ader la orice denominațiune!” Este adevărat, dar renunți la

acest drept. Înțelegeți?

Marta a pus deoparte toate drepturile pe care le avea, ca să recunoască Cuvântul lui Dumnezeu manifestat chiar înaintea ei. Și El i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine... a trecut din moarte la viață... și nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ioan 11.25-26;5.24). Vedeți?

„Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.” O, frate, totul era gata să se aprindă chiar atunci! Înțelegeți?

„Unde l-ați pus?” a întrebat El, și noi știm ce a urmat după aceea.

Ați înțeles? Tu trebuie să ajungi în locul corect, dacă vrei ca El să-ți primească Jertfa. Da, trebuie să veniți în acest loc.

Fiți atenți! *„...În locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.*

În timpul sărbătorii, să nu mănânci pâine dospită.”

Ce înseamnă aceasta în legătură cu Jertfa? Să nu amesteci Cuvântul cu nici un crez.

„...să nu mănânci pâine dospită.” Știți ce înseamnă plămădeala? *„Puțin aluat face să se dospească toată plămădeala.”* (Galateni 5.9). *„Toată plămădeala”* este Trupul. Deci, tu nu poți pune în Hristos nici măcar o fărâmă de crez sau vreo idee denominațională, pentru că nu va merge. Nu, domnilor, nu va merge.

Vă mai amintiți mesajul de joi seara? Vechiul tău soț trebuie să moară, pentru că actualul tău Soț este Cuvântul.

„...să nu mănânci pâine dospită, ci șapte zile să mănânci azime...” (Deuteronom 16.3). „Șapte zile.” Ce simbolizează aceasta? Cele șapte epoci ale bisericii. Dar când și de ce trebuiau să mănânce timp de șapte zile azimi? Înainte să iasă afară, pentru că fiecare epocă a Bisericii, de la început până la sfârșit, trebuia să trăiască numai cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru acel timp. Aceasta înseamnă că toate crezurile voastre: romane, metodiste, baptiste și pentecostale, sunt moarte. Fiți atenți!

„În timpul sărbătorii, să nu mănânci pâine dospită, ci șapte zile să mănânci azime, pâinea întristării...” (pentru care ești prigonit. Luther, Wesley, pentecostalii, toți au

fost prizoniți, deci și voi veți fi prizoniți)... *căci ai ieșit în grabă din țara Egiptului: așa să faci, ca să-ți aduci aminte toată viața ta de ziua când ai ieșit din țara Egiptului.*

Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile...”

Frumoasa Biserică a lui Hristos a trebuit să fie omorâtă de Imperiul Roman și prin toate epocile întunecoase care au urmat. De ce? „Dacă bobul de grâu nu cade în pământ...” Mai întâi a trebuit să vină Mielul, Capodopera desăvârșită a lui Dumnezeu. Cred că ați auzit cu toții mesajul meu cu privire la aceasta.

Când am fost în parcul Forest Lawn din Los Angeles, inima mea a tresăltat la vederea statuii „Moise” făcută de Michelangelo. Câți dintre voi ați fost în acest parc? Acolo este și statuia lui Michelangelo, intitulată „Moise.” Este o statuie perfectă, cu excepția genunchiului drept, în care este o scobitură de aproximativ 1,5 centimetri. În timp ce priveam statuia, ghidul mi-a zis:

„Michelangelo și-a petrecut aproape întreaga viață încercând să facă această statuie. Fiind sculptor, el a vrut să facă o imagine cât mai perfectă a lui Moise. În mintea lui nu știa cum ar trebui să arate la gata, dar în inimă știa, așa că a lucrat ani și ani la ea. Și-a petrecut aproape întreaga viață lucrând la ea: scobește aici, șlefuește dincolo, apoi se dădea puțin în spate și o privea atent, iar în final, când lucrarea a fost gata, a pus jos cârpa și ciocanul și a privit-o din nou. Era atât de perfectă și de apropiată de imaginea pe care o avusese în inima sa, încât a luat ciocanul și a lovit-o strigând: „Vorbește!” Această statuie este numită „Capodopera lui Michelangelo.”

Dar viziunea pe care a avut-o el cu privire la Moise și capodopera realizată, este numai un simbol spre măreața viziune avută de Tatăl Dumnezeu, care a avut în inima Sa, încă înainte de întemeierea lumii, imaginea unui Fiu, pentru că El este Tatăl. Dar acest Fiu era încă în genele Cuvântului.

El a creat un om, pe care a trebuit să-l pună în fața testului de liberă alegere, dar omul a căzut. Însă marele Sculptor, care l-a făcut pe om din țărâna pământului, nu s-a mulțumit cu aceasta, așa că a început să-l facă pe om din nou. Mai întâi a făcut

un Noe, dar acesta a murit bețiv; apoi a făcut un Moise, dar nici el nu a putut să țină Cuvântul; i-a făcut pe profeți, dar ei au fugit la vreme de necaz. Totuși, Dumnezeu a continuat să modeleze, fiindcă dorea o Capodoperă care să Îl reflecteze pe El, natura Lui și care în inima Lui era Fiul care trebuia să fie.

Și într-o zi, după ce Capodopera Sa a fost făcută și desăvârșită, El a coborât la Iordan, pe aripile unui Porumbel, și a zis: „Acesta este EL!” Era atât de entuziasmat de Capodopera Sa, încât L-a lovit pe Calvar și astfel El a murit pentru noi, care nu suntem desăvârșiți, dar prin faptul că Și-a vărsat sângele pentru noi, El a putut aduce la suprafață mădulele care formează Mireasa Capodoperei Sale. Capodopera Sa a fost rănită din cauza entuziasmului de care a fost cuprins Dumnezeu când a văzut-o atât de desăvârșită. Da, El L-a lovit pentru noi toți. Hristos a murit ca să ne facă desăvârșiți pe noi, cei care nu eram desăvârșiți.

Fiți atenți ce a spus El aici: „...șapte zile să mănânci azime...”

Pâinea este un simbol, pentru că Isus a spus: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4). Nu numai cu un Cuvânt de aici și cu altul de dincolo, cum fac denominațiunile, ci cu fiecare Cuvânt, pentru că Cuvântul este desăvârșit, este Dumnezeu însuși în formă de literă, este Sămânța, iar credința nealterată în acest Cuvânt, aduce Sămânța la Viață.

Același lucru îl vedeți seara în timpul serviciilor de vindecare prin deosebire, pentru că aceasta este o parte din făgăduința pe care a făcut-o Dumnezeu. El a stat lângă mine și mi-a spus să stau liniștit pentru că se vor ridica acești prefăcuți. Și așa a fost. Eu am crezut, iar acum vă spun toate acestea nu ca să vă rănesc, nici din egoism, ci pentru că vreau să fiu credincios lui Dumnezeu și să fac lucrarea la care m-a chemat. Iar Dumnezeu primește Jertfa, o legitimează și dovedește că acesta este Adevărul, nelăsând loc pentru nici o întrebare.

Fiți atenți! După cum am spus, aceste „șapte zile”, reprezintă cele șapte epoci ale Bisericii. Capodopera lui Dumnezeu trebuia să moară și să fie înviată ca să ne răscumpere pe noi toți. Apoi, în ziua de Rusalii a fost întemeiată Biserica Sa, dar această Biserică trebuia să fie adusă jertfă: Roma păgână a omorât-o și a pus-o în pământ.

Autorul unei cărți, îmi scapă acum numele lui, a râs de mine și a zis: „Dintre toți dracii, William Branham este cel mai mare!” Vedeți? Aceasta încearcă să vă spună diavolul. Și a continuat: „Vedeniile și celelalte lucruri sunt de la diavolul! Branham

este un fel de hipnotizor și lucrează prin percepție senzorială!” Vedeți, lumea intelectuală încearcă întotdeauna să înțeleagă aceste lucruri...”

Așa au încercat să Îl înțeleagă și pe Domnul Isus: „Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea și cine Ți-a dat puterea aceasta?” Dar Domnul le-a zis: „Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer sau de la oameni?” (Matei 21.23-25).

„Nu știm!” au răspuns ei.

„Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.” Și a mers mai departe... Din momentul acela, nici un om nu l-a mai întrebat nimic. Vedeți? Isus i-a tăiat scurt și nu le-a mai spus niciodată nimic despre aceasta, pentru că nu era treaba lor să știe. El avea o lucrare de făcut și a terminat-o.

Dumnezeu să ne ajute să facem același lucru. Noi nu trebuie să răspundem la întrebările diavolului. Așa este. „Dacă ești... fă asta și cealaltă!” Un predicator este responsabil pentru cum predică Evanghelia, nu pentru cum este scrisă!

Dacă ești profet, ca slujitor al lui Dumnezeu, tu ești responsabil față de Dumnezeu. Astfel, când vin vedeniile ca să lumineze această Scriptură și să arate ce este, tu ești răspunzător pentru fiecare Cuvânt din Biblie, pentru că ea este scrisă de oameni cu aceeași slujbă ca tine: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu...” fiindcă „...oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (2Timotei 3.16; 2 Petru 1.21). Vedeți? Un profet adevărat al lui Dumnezeu nu respinge nici un Cuvânt din această Carte, ci crede fiecare Cuvânt și vorbește la fel, iar Dumnezeu este obligat să facă lucrurile întocmai cum a promis că se vor împlini; Sămânța răsare și crește.

Revenind la tema noastră, vedem că în aceste șapte zile ale epocilor Bisericii trebuia mâncată această „pâine a întristării”. Mai întâi, biserica a trebuit să moară și să meargă în pământ. Acel critic care a vorbit cu mine, a zis:

„Dumnezeul pe care Îl cinstiți voi, a stat nepăsător și s-a uitat cum acele mame însărcinate, unele cu copiii în brațe și bărbați sinceri, au fost aruncați în arenă unde erau sfâșiați în bucăți de lei sau îi răstigneau pe cruci și le dădeau foc, sau le luau pe acele fecioare, le dezbrăcau în pielea goală și le aruncau la lei. Probabil, El

stătea pe tronul Lui din ceruri, privea în jos și spunea că-i place.”

Vedeți? Aceasta este gândirea intelectuală care vine de la diavolul. Dacă acel bărbat ar fi fost duhovnicesc, ar fi știut că bobul acela de grâu trebuia să moară și să fie îngropat, ca apoi să vină din nou la viață. Aceasta s-a întâmplat prin reforma lui Martin Luther, care a învățat că „Cel neprihănit va trăi prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu,” nu prin sfințirea și binecuvântarea dată de un preot. Vedeți? Bobul de grâu a răsărit și astfel au venit la suprafață două frunzulițe. A urmat Jonh Wesley care a predicat sfințirea, mesajul metodist, tulpina, polenul, epoca misiunilor. Apoi au fost alții și alții care au adăugat câte ceva. De exemplu, Zwingli a negat nașterea din fecioară și astfel frunzulițele au murit. Apoi au venit pentecostalii, învelitoarea bobului, pleava, care sunt atât de apropiați de adevăr, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Ei arată ca bobul adevărat, dar dacă îi cercetezi nu găsești nici un bob acolo, ci este doar pleavă pentru că Viața a trecut mai departe.

Ați observat ce s-a întâmplat întotdeauna la trei ani după ce a avut loc o mare trezire? S-a format o denominațiune. Dar acum au trecut mai bine de douăzeci de ani de când a pornit acest Mesaj și nu s-a format nici o denominațiune.

Iubitule Miel care ai murit, nu îngădui niciodată să se formeze așa ceva. Dacă voi trece din această lume, fă ca oamenii care cred acest Mesaj să nu se organizeze niciodată, pentru că dacă ar face aceasta, ar muri chiar acolo. Să nu uitați aceasta! Pe mine nu mă interesează cât sunteți de sinceri, în clipa când pomeniți între voi cuvântul „organizație” și alegeți conducerea omenească în locul călăuzirii Duhului Sfânt, a Cuvântului, sunteți morți! Dar nu uitați că sămânța adevărată nu poate face acest lucru pentru că ea este identică cu Sămânța de la început și în plus, după bob nu mai este nimic.

Ați înțeles acum? Deci, sămânța de la început a căzut în pământ, ca să aducă din nou la suprafață bobul de grâu.

Fiți atenți! „...șapte zile să mănânci azime...”

Să nu credeți cumva că vechea mișcare metodistă nu va fi acolo, pentru că aceasta este o minciună. Ea va fi acolo, pentru că a posedat același Duh Sfânt pe care Îl ai tu astăzi, doar că era tulpina, sfințirea, nu restituirea darurilor. Biblia spune că în toate aceste șapte zile, ei trebuiau să mănânce numai azime, Cuvântul, de aceea, cei care s-au organizat și au format denominațiuni, sunt morți.

Toți aceștia sunt pleava, de aceea vor fi adunați și arși. Dar vedeți? Până să ajungă în bob, viața a trecut prin această pleavă. Da, Viața care era în frunzulițe, a urcat prin tulpină, în învelitoare sau pleavă și a intrat în bobul de grâu. Și același Duh Sfânt care i-a călăuzit pe Luther, Wesley și pentecostali, este acum în Mireasa din timpul învierii și răpirii.

„...șapte zile să mănânci azime...” Înseamnă că în Mireasă nu trebuie să se găsească nici o plămădeală, nici un cuvânt străin. Amintiți-vă că încălcarea unui singur Cuvânt a pricinuit fiecare moarte care este pe pământ; fiecare copil nelegitim a fost născut din cauza Evei, prima biserică, mireasa primului Adam, care s-a îndoit de Cuvântul lui Dumnezeu și a acceptat o denomi-națiune, o școală intelectuală care spune: „Dumnezeu este bun!” Într-adevăr, Dumnezeu este bun, dar El este și drept, așa că trebuie să Se țină de Cuvântul Său.

Dar ea a acceptat educația. Și aici sunteți și voi, unii dintre băieții de seminar care sunt sigur că aveți o chemare în viața voastră, dar alergați la aceste școli biblice unde vi se injectează o doctrină care vă omoară chiar atunci. Stați cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său! Dacă veți face aceasta, ei nu vă vor mai accepta pe platformă, așa că lăsați-i să facă ce vor, lăsați morții să-și îngroape morții, iar voi urmați-L pe Hristos, Cuvântul.

Timp de șapte zile să nu se găsească nici o plămădeală în Biserică, în Mireasă. „Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile...” Aici, jertfa este un simbol spre Mireasa care iese din Hristos, Jertfa dată de Dumnezeu pentru noi.

„...și nicio parte din vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie păstrată peste noapte până dimineața.” (Deuteronom 16.4).

Vă amintiți ce am spus când am vorbit despre epocile Bisericii? Că mesagerul bisericii a venit întotdeauna la moartea epocii bisericii precedente. Astfel, moartea bisericii pentecostale aduce răpirea Miresei. Înțelegeți? Moartea luteranilor l-a adus pe Wesley; moartea metodiștilor a adus mișcarea pentecostală, iar moartea pentecostalilor aduce Mesajul. Totul este arătat și dovedit prin toată Scriptura; nu este nici măcar un text care să se lege cu celelalte. Eu nu am nici o educație, dar Îl am pe Duhul Sfânt care îmi arată un alt canal prin care pot învăța și anume, natura.

Tu nu poți primi doctrina luterană ca învățătură deplină pentru epoca metodistă,

chiar dacă Luther a avut adevărul și a învățat biserica din acele zile că „cel neprihănit va trăi prin credință.” Ce trebuie să faci tu? Să o arzi în foc. Ce simbolizează aceasta? Denominațiunea care a ieșit afară din acel Mesaj este pleava, iar paiele și pleava trebuie arse în foc. Învățătura aceea denominațională trebuie să moară. Nu o lăsa până începe o altă epocă, ci arde-o! El vorbește acum numai cu Mireasa care vine din fiecare epocă.

Observați cât de frumos se face aici legătura între sângele mielului, care era pus pe ușciorii ușii și jertfirea trupului lui Hristos. Amintiți-vă că mielul jertfit era un simbol spre Hristos.

Oh, am putea sta mult timp aici, dar nu mai avem decât câteva minute la dispoziție. Poate ar trebui să mă opresc și să continui deseară, pentru că am douăzeci de pagini de notițe numai pentru subiectul acesta.

Deci mielul era un tip spre Hristos. Oare am spus bine? Era un simbol, pentru că Hristos era Mielul lui Dumnezeu. Biblia spune că acel miel trebuia să fie un mascul, întâiul născut al mioarei și trebuia testat ca să fie fără nici un cusur. Tot așa, Hristos, care era Întâiul născut al mioarei, al fecioarei Maria, a trebuit testat. De cine a fost El testat? De Satan? Cum? Cu Cuvântul. Când Satan a testat-o pe Eva, ea a căzut; când l-a testat pe Moise, și el a căzut; dar când s-a ridicat împotriva lui Hristos și a încercat să interpreteze greșit Cuvântul Bibliei, a aflat că Acesta nu era Moise. Înțelegeți? Satana l-a testat zicând: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, după cum mi s-a spus și poți face minuni, precum Mesia, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini, și mănâncă pentru că ești flămând.*”

Dar El i-a răspuns: „Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine...” Cu crezul tău și așa mai departe. Dar cu ce? „...**cu fiecare cuvânt** care iese din gura lui Dumnezeu.” Înțelegeți? Mielul a fost testat ca să se vadă dacă nu va cădea pe undeva.

Fariseii l-au zis: „O, Rabi, noi credem că ești un minunat profet tânăr! Ești un Bărbat bun.” Dar El le-a răspuns: „Pentru ce Mă numiți bun? Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.” (Marcu 10.18).

„Oh, da! Dumnezeu.”

„Da, și Eu sunt El! Dacă Unul singur este bun, de ce Mă numiți așa dacă nu credeți că sunt Dumnezeu? Ce vă face să spuneți aceasta? Ce vă inspiră să Mă numiți așa,

când știți că Unul singur este bun, și Acela este Dumnezeu?”

„Noi știm că Tu nu respecti părerile omenești și nici cuvântul medicului.” Vedeți? Ei încercau să-L ispitească, dar El îl cunoștea pe fățarnicul acela.

Hristos a fost testat ca să se vadă pe ce stă și a fost testat în toate felurile, la fel ca noi, dar în El nu s-a găsit nici o slăbiciune. Nu, domnilor, pentru că El era Fiul lui Dumnezeu.

După ce a fost testat, mielul a fost ținut timp de paisprezece zile, care simbolizează două perioade de timp de câte șase zile, încheiate cu două Sabate: una pentru evrei, care au oferit acest miel ca simbol, toți fiind socotiți neprihăniți prin credința că va veni Mielul adevărat și una pentru neamuri, care au Mielul adevărat. El a fost Cuvântul și a fost testat timp de paisprezece zile. Dacă cercetezi Vechiul Testament și spui: „Acesta condamnă Noul Testament!” ești greșit, pentru că Vechiul Testament este umbra Noului Testament.

Nu demult, cineva a vrut să mă testeze și mi-a zis: „Care este problema lui? El învață chiar și din Vechiul Testament!” Cred că era vorba de un predicator creștin. „Vechiul Testament este trecut și dus!” Vechiul Testament este numai un îndrumător care ne arată scrisul de mână de pe perete. Înțelegeți? Așa este.

Hristos a fost testat timp de paisprezece zile și a fost omorât în timpul serii, la fel ca mielul pascal.

Sângele, care era viața aceluia miel, trebuia pus pe ușorii ușii, pentru ca jertfa să fie acceptată. *„Să ia din sângele lui și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca,”* iar *„Carnea s-o mănânce...”* (Exod 12.7-8). Glorie! Ce este Viața? Numele. El a pus numele persoanei acolo. Dacă mergi la o ușă, întâi te uiți ce nume este scris acolo și apoi suni. Sângele a fost pus pe ușă ca mărturie despre viața care era înăuntru.

Acum vom vedea că locul de închinare este chiar sub acel Sânge. După cum am spus deja, sângele de pe ușă mărturisea numele celui ce era înăuntru.

Locul nostru de închinare este Mielul, Cuvântul. Noi știm aceasta.

În versetul 4 citim: *„Să nu se vadă aluat la tine, pe toată întinderea țării tale, timp de șapte zile; și nicio parte din vitele pe care le vei jertfi în seara celei dintâi zile să nu fie păstrată peste noapte până dimineața.”* Cu alte cuvinte, să nu luați nimic din

jertfa unei epoci ca s-o duceți în alta. Voi trebuie să muriți pentru epoca lui Luther și să vă nașteți din nou în epoca lui Wesley; trebuie să muriți pentru epoca lui Wesley și să vă nașteți din nou în epoca pentecostală; și trebuie să muriți pentru epoca pentecostală, să nu luați nimic din ea ci să ardeți totul în foc, pentru a fi distrus ca pleava în care crește grâul. Denominațiunea, învelitoarea, trebuie distrusă, așa că nu încercați s-o aduceți în epoca noului Mesaj. Mesajul este Cuvântul și El a fost ținut de învelitoare, care este denominațiunea, dar acum învelitoarea trebuie să moară. Denominațiunea a fost doar o purtătoare, dar Cuvântul trebuie să meargă mai departe.

Să citim mai departe: *„Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din locurile pe care ți le dă Domnul Dumnezeuul tău ca locuință (Domnul îngăduie aceste locuințe, denominațiuni);*

ci în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău ca să-Și așeze Numele în el (Acesta este singurul loc, pentru că Dumnezeu are un singur Loc de închinare), acolo să jertfești Paștele, seara, la apusul soarelui, pe vremea ieșirii tale din Egipt.” (v. 5-6).

Tu spui: „Eu merg în fiecare dimineață în locul de închinarea metodist!” sau: „Eu merg în locul de închinare catolic!” Oh, Domnul permite ca oamenii Lui să intre și să iasă din aceste locuri, pentru că El are copii în biserica catolică, metodistă, prezbiteriană, pentecostală și așa mai departe, dar tu nu te vei putea închina în acele locuri, deoarece Dumnezeu are un singur loc de închinare.

„...ci în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeuul tău ca să-Și așeze Numele în el, acolo să jertfești Paștele, seara, la apusul soarelui...”

În ce vreme l-a întâlnit Rebeca pe Isaac? În ce vreme a chemat-o Eliezer să fie mireasă? În timpul serii.

Va fi lumină în timpul serii

Felul în care vei găsi slavă.

Calea prin apă este lumina de astăzi

Îngropată în scumpul Nume al lui Isus.

Tânăr și bătrân, pocăiește-te de toate păcatele!

Duhul Sfânt va veni cu siguranță

Lumina serii a sosit:

Faptul că Dumnezeu și Hristos sunt una.

Poate ar fi bine să mă opresc aici și să continui deseară, pentru că nu vreau să scăpați aceasta și mai am foarte multe notițe. Ce ziceți? Lăsăm pe deseară sau continuăm acum? În ordine. Atunci voi merge mai departe și mă voi grăbi să termin cât mai repede.

Unde trebuie să te duci cu Jertfa? *„Nu vei putea să jertfești Paștele în vreunul din locurile pe care ți le dă Domnul Dumnezeul tău ca locuință;*

ci în locul pe care-l va alege Domnul Dumnezeul tău ca să-Și așeze Numele în el...”

Deci, tu nu poți merge oriunde cu Jertfa, ci doar în locul pe care L-a ales Domnul Dumnezeu ca să-Și pună Numele în El.

A făcut El aceasta? Unde este acest loc și care este ușa lui? Isus a spus în Ioan 10:9: „Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi pășune.” Vedeți? „Eu sunt ușa spre pășune.” Acesta este motivul pentru care omul care va intra pe această Ușă va fi în siguranță. Simbolurile și umbrele ne-ar aduce multă lumină cu privire la aceasta, dar ne-ar lua prea mult timp.

Toate acestea aduc o lumină desăvârșită cu privire la Isus Hristos. Pe tot parcursul Vechiului Testament, noi putem să-L vedem în toate sărbătorile, în toată închinarea, etc. Eu am scris undeva, sub câteva versete: „Explică aceasta,” dar ar dura prea mult să explic toate aceste sărbători, pentru că până și darul de mâncare a fost un simbol spre Hristos. Haideți să luăm numai un exemplu.

În vechime exista o școală a prorocilor, o școală unde erau pregătiți prorocii. Și iată că într-o zi s-a dus să-i viziteze un proroc adevărat, chemat de Dumnezeu. Ei voiau să arate un pic de curtoazie pentru acest proroc, așa că s-au dus pe câmp să adune verdețuri ca să facă o mâncare, dar din greșeală au cules dovlecei otrăviți și pentru că nu știau ce sunt, i-au pus în acea mâncare. Oh, câte grămezi de seminarii aveau! Da, aveau grămezi metodiste, grămezi baptiste, grămezi pentecostale, dar vedeți, ele sunt doar crengi altoite la copacul original. Vă amintiți exemplul cu acel portocal pe care erau altoite tot felul de citrice: lămâi, mandarine, tangerine etc. Ele sunt citrice, dar numai creanga care crește din copac va produce

portocale, adică roada originală.

Când a venit Elisei, unul dintre proroci a strigat: „*Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!*” dar Elisei le-a zis: „*Luați făină.*” Și după ce a aruncat o mână de făină în oală a spus: „*Dă oamenilor acestora să mănânce.*” Vedeți? „*Nu mai era nimic vătămător în oală.*” (2 Împărați 4.38-41).

El a schimbat moartea în viață. Acea mâncare era Hristos, pentru că El a fost Darul de mâncare, iar acest dar de mâncare trebuia tocat cu un anumit tocător, astfel încât fiecare bucățică din El să fie la fel și să arate că El este Același ieri, azi și în veci. Hristos este Cuvântul, iar simbolurile folosite în Cuvânt se referă la El: azimile, cortul, pâinea frântă care simbolizează trupul Său frânt, etc. Evreii fac toate aceste lucruri fără să poată explica însemnătatea lor, dar ele sunt un simbol spre Hristos.

Cu El în fața noastră, noi vedem cum toate sunt lăsate în urmă toate crezurile și denomițiunile, pentru că El este Cuvântul curat și neschimbător al lui Dumnezeu, Pâinea fără aluat, așa cum citim în Ioan 6.35. El este Pâinea nedospită, de aceea, dacă adaugi ceva, adaugi plămădeală la Cuvântul original care ți-a fost dat de la început.

Ce ucide rasa umană de astăzi? Hibridarea. Când hibridezi, îl omori. „Oh, dar arată mult mai frumos!” Bineînțeles. Porumbul hibrid este mare, arătos, are știulete lung și arată de două ori mai bine decât cel natural. Poți face din el tot felul de produse: pop-corn, cereale și așa mai departe, dar problema este că el aduce moartea. Știința a dovedit deja aceasta: dacă îl încrucișezi, te va omorî.

Dați-mi voie să vă dovedesc aceasta. Într-una din zilele trecute, udam niște flori din grădină, iar vecina mea avea niște flori hibridate într-un ghiveci din fața casei. Florile acelea trebuie udate de trei-patru ori pe săptămână, pentru că altfel mor. Eu am în curte flori naturale și cum nu plouase de vreo șase luni, pământul era foarte uscat. În zona aceea, chiar dacă plouă, după zece minute poți șterge praful. Dar în ciuda acelei secete, florile acelea micuțe din grădină arătau mai frumoase și mai luminoase decât toți hibridii aceia udați tot timpul. Și încă ceva: florile acelea hibrid trebuie stropite în fiecare zi sau la două zile, ca să ții păduchii departe de ele. Dacă nu faci aceasta, vor fi mâncate de păduchi, pentru că sunt foarte moi și fragede. Dar pe florile naturale nu găsești nici un păduche pentru că nu poate trăi acolo. Vedeți ce a făcut hibridarea?

Același lucru se întâmplă și cu biserica. Ei încearcă să amestece Cuvântul cu dogmele, ca să-L facă să sune ca ele. Dar când fac aceasta, trebuie să-i perie pe oameni, să-i alinte, să le dea biluțe albe și așa mai departe, ca să vină la școala duminicală. Așa este. Dar când se naște din nou un creștin adevărat, prin Cuvântul lui Dumnezeu, el este robust și nu poate fi omorât de nimeni. El este un vultur care zboară deasupra tuturor acestor lucruri și se înalță în ceruri. Este adevărat? Desigur.

Ceea ce trebuie să înțelegeți voi este că crezurile denominaționale și toate celelalte lucruri de plămădeală, nu pot fi amestecate în Pâinea nedospită. Biblia punctează aceste lucruri în cadrul părtășiei care are loc în timpul închinării, arătând că nu poți veni la Cină cu o pâine dospită și să fii primit de Dumnezeu.

Dacă spui: „Eu sunt metodist!” mori chiar acolo.

„Sunt pentecostal!” Ești mort.

„Eu sunt din Hristos!” Așa este. Tu trebuie să stai pe ceva.

Churchill a spus odată: „Noi avem victoria!” și Anglia a stat pe aceasta. Ei l-au crezut pe Churchill și au biruit.

Fie că crezi, fie că nu crezi, în dimineața aceasta tu stai pe ceva, dar există un singur lucru pe care poți să stai și să trăiești, iar acesta este Hristos, Cuvântul. Așa este.

În Biblie există un singur lucru care simbolizează denominațiunea, iar acesta este Babilonul. Biblia spune că Babilonul a fost întemeiat de Nimrod, care era un înstrăinat, un renegat și avea o mulțime de regine care erau și prorocițe. Se crede că Balaam din vechime venea de pe linia aceea.

Poate că mulți dintre voi, intelectualii, ați citit cartea lui Hislop, „Cele două Babiloane” și „Istoria Bisericii,” și știți ce s-a întâmplat. Ei aveau femei zeițe și o religie impusă. Astfel, toată lumea, fiecare cetate din jurul Babilonului trebuia să vină la turnul lui Nimrod și să se închine. Așa este. Ei erau siliți să se închine la turnul Babel, acesta fiind locul din care a pornit încurcătura.

Așa este și în bisericile de astăzi: „Dacă nu vii la școala duminicală, dacă nu faci asta și cealaltă... vei fi dat afară!”

Cei din Tucson ne ascultă în dimineața aceasta și știu că eu le-am spus întotdeauna oamenilor: „Mergeți la biserică! Nu contează unde, doar duceți-vă!” Dar după aceea, am văzut oameni care dădeau înapoi, așa că m-am întrebat: „Oare care este problema?”

Am fost și eu la unele din aceste biserici și am observat că te abordează încă din prima zi și-ți spun: „Aderă la biserica noastră, pentru că dacă nu faci aceasta, nu ești binevenit.” Înțelegeți? Este un lucru forțat, ori aceasta este încurcătură, babilonie. Dar la Hristos vii prin alegere, nu forțat, cea care te trage spre El fiind inima.

Dumnezeu a spus: „Eu nu pot să-mi pun Numele în Babilon!” Înțelegeți? El nu poate să-și pună Numele în Babilon, în aceste biserici; nu o face niciodată.

Poate ziceți: „Stai, frate Branham, așteaptă puțin!” Voi mi-ați cerut să mai zăbovesc puțin. Dacă observați, ei pun Numele Lui acolo, nu El, și zic: „Aceasta este Biserica lui Hristos!” dar adevărul este că acești farisei moderni s-au împotrivit la tot ce a învățat El.

Acum trebuie să aflăm care este singurul loc ales de Dumnezeu ca să-și pună Numele în El. Amin. Glorie. Unde Și-a pus El Numele? În Fiul Său.

Poate veți zice: „Stai puțin, frate Branham! Acela a fost Fiul, nu Tatăl.” Întotdeauna fiul ia numele tatălui său. Eu am venit în lume și am primit numele Branham, pentru că tatăl meu a fost Branham.

Isus a spus: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți.” Vreți un verset din Scriptură unde scrie aceasta? Ioan 5.43. Vedeți? „Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți.” Și Tatăl Și-a pus Numele, care este „ISUS”, în Fiul. El este calea; El este ușa; El este casa; El este locul în care a ales Dumnezeu să-și pună Numele. Dumnezeu nu Își va pune niciodată Numele în mine; El nu Își pune Numele în biserică; nu Își pune Numele în metodiști, în baptiști, în catolici, etc., ci L-a pus în Hristos Unsul, Emanuel. Dumnezeu Și-a pus Numele în Cuvânt, pentru că El este Cuvântul. Amin. Ce este El atunci? Cuvântul tălmăcit este manifestarea Numelui lui Dumnezeu. Nu-i nici o mirare, pentru că „...nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.17-18). Amin.

Oh, Biserică vie a lui Hristos, stai neclintită pe această Stâncă, pe această Temelie care este numai Isus Hristos! Dacă nu stai pe Hristos, care este Cuvântul, ești pe nisip mișcător chiar dacă cânti cântarea: „Pe o Stâncă eu sunt zidit.”

El a ridicat mesajul luteran, care este picioarele, dar ei au făcut din el o denominațiune. Au urmat coapsele, care sunt metodiștii, și așa mai departe. În felul acesta și-a crescut El Biserica, pe Cuvântul Său. Dar Biserica Lui nu este formată numai din picioare și coapse, ci este un trup întreg, iar acum urmează partea finală. Priviți cum sunt construite și piramidele, deși eu nu predic o religie a piramidelor.

Prima Biblie a fost scrisă în ceruri, ați observat aceasta? Astfel, primul semn al Zodiacului este Fecioara, iar ultimul este Leul, pentru că El a venit întâi prin nașterea din fecioară, iar acum va veni ca Leul din seminția lui Iuda. Dar înainte de venirea Leului sunt epocile Peștelui, Cancerului și așa mai departe. Dacă am avea mai mult timp, cum am când sunt în Tabernacol, am putea trece prin toate acestea

Piramida începe cu fundamentul, apoi urmează camera împăratului, dar înainte de a ajunge la nivelul al șaptelea, dai de o anticameră în care se află un slujitor care vine la tine ca să te introducă la împărat. (La prima Sa venire, slujitorul, mesagerul care ne-a introdus la Împărat a fost Ioan Botezătorul). Dar piatra din vârf, piatra din capul unghiului, a fost respinsă. Ei nu știu unde se află, pentru că este o piatră respinsă, dar aceasta este piatra care unește totul, piramida mărturisind despre cele șapte epoci ale Bisericii.

Orice fiu vine în numele tatălui său, iar Isus a spus: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu.” Atunci care este Numele Tatălui? Care este Numele Fiului? El a zis: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.” (Ioan 14.19). Înțelegeți? Același Isus a venit în forma Duhului Sfânt. Acesta este motivul pentru care primii creștini se rugau și ziceau: „Oh, Isuse...” „Tată, Fiu și Duh Sfânt” este „Domnul Isus Hristos.” Asta-i tot. „Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți.” (Ioan 5.43). Dacă citiți mai departe, veți vedea că El ne-a avertizat: „...dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.” Vedeți? „Pe ei îi veți primi, dar pe Mine, care sunt Cuvântul legitimat înaintea voastră, nu Mă primiți.”

El a avut dreptate atunci și are dreptate și acum. „...dacă va veni un altul... o biserică sau altcineva, îi veți primi și îi veți crede, pentru că puteți face tot ce vreți,

dar Eu nu îi voi legitima.” El nu a legitimat niciodată și în nici un timp, o biserică ce era în afara mesajului care le-a fost dat: neprihănirea prin credință vestită de Luther, sfințirea vestită de Wesley, restituirea darurilor adusă prin mișcarea pentecostală. Cercetați Scripturile și veți vedea că în clipa în care s-au organizat, ei au murit cu toții, dar El a mers mai departe și a spus: „Eu am ales un loc în care să-Mi pun Numele,” și acest Nume a fost Isus. Conform textului din Ioan 1.1, Isus este Cuvântul, așa-i? Acesta este locul de închinare: în Hristos, Cuvântul. „Eu am venit în Numele Tatălui Meu.”

Prorocul a spus: „...îi vor pune numele Emanuel.” Aceasta scrie în Matei 1.23. Deci „Isus” este IaHVeH Salvatorul, iar potrivit versetului 7 din Ioan 10, tot El este „Ușa.” Dovezile pe care le-am adus până acum, ca de exemplu: ușa, Numele și locul, arată clar că **există un singur loc în care Dumnezeu Se întâlnește cu închinătorul, iar acela este în Hristos.**

Acum se ridică întrebarea: Cum ajungem noi în El? Aceasta s-ar putea să vă „înțepe” puțin, dar este ca în cazul unui medicament: dacă nu este amar, nu îți face bine. Înțelegeți?

Luteranii cred că pot intra prin aderarea la biserica luterană; metodiștii cred că pot intra prin strigare, iar pentecostalii spun că prin vorbirea în limbi, dar nici unii nu au dreptate, pentru că în 1 Corinteni 12.13 scrie: „...printr-un singur Duh...” adică prin Duhul lui Dumnezeu care este Dătătorul de Viață al Cuvântului, Sămânța hotărâtă pentru acel timp. De exemplu, numai Duhul Sfânt poate aduce la Viață sămânța și să curețe biserica prin sfințire. Luther nu a predicat despre sfințirea vestită de metodiști, pentru că nu a știut, iar pentecostalii vor să vorbească în limbi. Astfel, fiecare zice: „Asta este! Asta este!” dar Cuvântul spune că „Noi toți, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup,” acest Trup fiind o Familie: Familia lui Dumnezeu. Dar care este Casa lui Dumnezeu? Numele lui Isus Hristos. „Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” (Proverbe 18.10). Și dacă așa stau lucrurile, cum vei putea veni în El printr-un titlu? Cum poți încasa cecul dacă scrii pe el: „Plătit din partea predicatorului, a doctorului sau a lucrătorului?” Înțelegeți? Tu poți fi predicator, doctor sau lucrător, dar Numele Domnului este **Isus Hristos.** Înțelegeți?

Și El a spus: „Eu am ales să Îmi pun Numele pe ușa casei Mele de închinare, pentru că familia Mea se va aduna acolo sub Sânge, așa cum a făcut în Egipt, unde toți cei care au rămas afară au murit. Înăuntru nu se găsește nici un pic de plămădeală și

nici o amestecătură denominațională, ci sunt doar copiii Mei născuți din Gena Mea.” Amin. Glorie lui Dumnezeu! „În ei este Gena Mea, Cuvântul Meu, și Eu Îl voi scrie pe tăblița inimii lor. Aceasta este familia Mea, Trupul lui Isus, iar tu vei veni înăuntru numai prin această Ușă. Nu vei putea veni prin ușa metodistă, baptistă sau pentecostală, ci doar prin Ușa pe care Mi-am pus Numele.” Dumnezeu nu Și-a pus Numele în biserica metodistă; El nu Și-a pus Numele în biserica pentecostală, nu Și-a pus Numele în biserica baptistă și nu Și-a pus Numele în biserica catolică. Stați în afara acestor uși! Înțelegeți?

„...în locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.” În Biblie nu este nici un alt loc în care să Își fi pus Dumnezeu vreodată Numele, decât în Isus Hristos, Fiul Său, care a primit Numele lui Dumnezeu și Numele Său omenesc. *„...căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”* Astfel, nu contează dacă ești metodist, baptist, prezbiterian, catolic sau orice altceva, tu trebuie să vii numai în Numele lui Isus Hristos, pentru că, *„în Numele lui Isus, trebuie să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ,*

și orice limbă trebuie să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.” (Filipeni 2.10-11).

Dacă ai fost botezat în apă, dar negi Cuvântul, înseamnă că ești un copil nelegitim și că nașterea ta nu a fost corectă. Tu spui că Îl crezi, dar în realitate Îl negi. Cum aș putea să-mi neg familia? Cum aș putea nega că Charles Branham este tatăl meu? Un simplu test de sânge ar dovedi imediat că sunt fiul lui. Înțelegeți?

Faptele mele și legitimarea Cuvântul lui Dumnezeu în viața mea arată dacă sunt sau nu un copil al lui Dumnezeu.

Deci, singurul loc de închinare în care Dumnezeu îți va primi Jertfa este în Hristos.

Poate ziceți: „Eu cred și astfel vin înăuntru.” Dar Biblia spune: *„Cine crede că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, va fi mântuit.”* Și ea mai spune: *„...nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul” decât prin Duhul Sfânt.”* (1Corinteni 12.3). Vedeți? Tu poți spune că crezi aceasta, dar este nevoie ca Duhul Sfânt însuși, care este Viața Cuvântului, să dovedească faptul că tu ești un fiu al lui Dumnezeu. Aceasta este Scriptura.

„Eu am ales locul în care să-Mi pun Numele, de aceea, tu să te închini numai în

locul acela și atunci te voi primi și voi dovedi că ești din Familia Mea.” Familia lui Dumnezeu se supune poruncilor Tatălui Familiei. El este „*Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii,*” și „*domnia va fi pe umărul Lui.*” Și pentru că El este Căpetenia, Împăratul, Emanuel, Primul și Ultimul, Domnul păcii, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, copiii Săi ascultă cu sfințenie fiecare Cuvânt al Lui, pentru că ei sunt parte din El.

Noi trăim în casa noastră după cuvântul lui Branham, voi trăiți după cuvântul lui John, etc., iar în casa lui Dumnezeu trăim după Cuvântul lui Dumnezeu, după fiecare Cuvânt care iese din gura Sa și nu ascultăm de nimic altceva. Înțelegeți?

„...*șapte zile să mănânci azime.*” Cu alte cuvinte: „În cele șapte epoci ale Bisericii, să mănânci pâine nedospită, așa cum ți-am poruncit! Să nu încerci s-o amesteci cu pâinea rămasă din celelalte epoci, pentru că aceea este trecută.”

„...*nicio parte din vitele pe care le vei jertfi... să nu fie păstrată peste noapte până dimineața; și, dacă va rămâne ceva pe a doua zi dimineața, s-o ardeți în foc.*” (Deuteronom 16.4; Exod 12.10). Acea epocă a Bisericii a murit, noi suntem în alta acum. Amin.

„...*locul pe care-l va alege Domnul ca să-Și așeze Numele acolo.*” Oh, Doamne! Priviți ce scrie în Efeseni 4.30:

„*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.*” Haideți să aplicăm aceasta la lecția noastră din Scriptură.

Cred că vă obolesc deja, pentru că văd cum unii se ridică și pleacă acasă pentru că trebuie să-și pregătească cina sau poate trebuie să se întâlnească cu cineva. Ei nu s-au așteptat să vină aici și să asculte toată ziua.

O, frate Ben, Domnul să te binecuvânteze! Dacă ați ști cât a suferit acest bărbat pentru noi în război! A fost împușcat, zdrobit tot și așa mai departe. A avut o viață cu de toate, dar Dumnezeu l-a binecuvântat, pentru că a stat credincios. Soția l-a părăsit, a fugit cu altul, s-a recăsătorit și i-a luat și copiii. Oh, nici nu pot să-mi închipui cum este să treci prin așa ceva! Dumnezeu să te binecuvânteze, Ben. El stă aici, cu trupul plin de schije de metal care îi apasă nervii și toate celelalte. Ar trebui să-i cunoașteți trecutul ca să înțelegeți prin câte a trecut! Doamne, binecuvântează acest bărbat! Da.

„...prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Ceea ce voi spune s-ar putea să vă înțepe puțin. După ce israeliții au uns ușa cu acel sânge, au intrat în casă și nu au mai ieșit afară până când au fost liberi să iasă din Egipt.

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Înțelegeți?

Biblia are întotdeauna dreptate. Dumnezeu a pus acolo cuvinte pe care tu trebuie să le pui doar la locul lor ca să ai imaginea întregită a răscumpărării.

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Cu alte cuvinte, până când ești răscumpărat.

Tu ești pecetluit acolo, ești sub sânge și nu mai ieși afară. Ce urmează? Tu ești fiul lui Dumnezeu, în Familia lui Dumnezeu și pecetluit cu Duhul Sfânt. Satan nu ar putea să te scoată de acolo nici dacă ar vrea, pentru că ești mort și îngropat față de bărbatul tău vechi, iar viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt. Cum ar putea să te mai prindă el? Cum ai putea să mai ieși tu afară? Tu ești în El. Glorie! Cred că v-am spus destul ca să înțelegeți despre ce vorbesc, așa că voi merge mai departe.

Voi sunteți făpturi noi, dar nu a unei organizații, ci a Cuvântului; sunteți creații ale Cuvântului, pentru că piatra de temelie a fost pusă în voi încă înainte de întemeierea lumii și v-a ales să fiți fii și fiice de Dumnezeu. În felul acesta s-a clădit piatră pe piatră, în fiecare epocă, vestind Cuvântul care urma să vină și care este Isus, Piatra de căpătâi a tuturor lucrurilor. În El s-au odihnit toate veacurile. Isus a fost în Moise; Isus a fost în David; Isus a fost în profeți, este adevărat? Uitați-vă la Iosif! El a fost vândut pentru aproape treizeci de arginți, a fost aruncat în groapă, a fost considerat mort, a fost scos afară și a fost pus la dreapta lui Faraon. Priviți cât de perfect a fost simbolizat Isus prin Iosif.

Și când El a venit, toată plinătatea dumnezeirii a locuit în El, care este Împăratul împăraților și plinătatea prorocilor. El a venit să scoată afară și să răscumpere o Mireasă, o Capodoperă. Astfel, când Satan spune: „Zilele minunilor au trecut, nu mai există asemenea lucruri despre care vorbești tu,” Mireasa răspunde: „Înapoia mea, Satan!” Vedeți? O Capodoperă.

Într-o zi, se va întoarce Piatra din capul unghiului și va lua Mireasa cu El, pentru că femeia a fost luată din bărbat și este o parte din bărbat. Genele bărbatului sunt și

În femeie, ea fiind făcută din aceleași gene. Tot așa, Cuvântul lui Dumnezeu este în Biserică, făcând din ea Mireasa Sa. Ea nu este o denominațiune, pentru că denominațiunea este de la diavol. Eu nu spun că oamenii din aceste denominațiuni sunt de la diavolul, dar ei sunt înșelați, așa cum a spus Isus: „...un orb călăuzește pe un alt orb.” (Matei 15.14).

Știți ce spuneau despre El? „Tu ești născut din curvie. De unde vii? Care școală sau seminar te recunoaște? Noi îl avem pe Moise și suntem...” Dar El le-a răspuns: „Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine.” Vedeți? Moise a scris despre El, așa cum citim și în Fapte 3.22: *„Moise a zis părinților noștri: „Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica dintre frații voștri un Proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.”* Aceasta este tot. Cine este El? Cuvântul. Și ce poruncește Dumnezeu? „Nu-L amesteca cu nici un fel de plămădeală! Nu adăuga nici un crez, nici o denominațiune la El, pentru că dacă faci aceasta, totul este în zadar.

Mă voi grăbi să închei ca să puteți merge la masă. Deci, tu ești un fiu al lui Dumnezeu, ești din Familia Lui și locuiești în casa Lui, iar în Romani 8.1 citim: *„Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...”* pentru că ei sunt morți față de lume și vii în El, și trăiesc pentru împlinirea Cuvântului care le-a fost pregătit de Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii, când numele lor au fost scrise în Cartea Miresei. Astfel, când vor veni apele și vor uda sămânța care este în inima lor, aceasta va crește să fie Mireasa lui Hristos. Oh, Doamne, este cât se poate de desăvârșit, acest lucru petrecându-se în fiecare epocă!

Picioarele, luteranii care s-au ridicat prin neprihănire; Wesley a continuat cu sfințirea, iar mișcarea restituirii darurilor s-a ridicat de la umeri în sus, dar acum am ajuns la Cap, la Piatra din capul unghiului. „Îndurare, îndurare,” a strigat Piatra unghiulară, trezindu-ne de la crezurile moarte la Cuvântul viu al Dumnezeului celui viu. Planul lui Dumnezeu era ca fiii Săi din epoca Cuvântului să fie treziți de Duhul precum o scânteie aprinsă, așa încât acum stau în locurile cerești, vii și în așteptarea împlinirii fiecărei făgăduințe din Cuvânt. Ce poate face aceasta? Faptul că faci parte din genele lui Dumnezeu, din Cuvânt, și împreună cu ceilalți, formați Trupul lui Hristos manifestat, pentru că între voi nu se găsește nici un aluat. Între voi nu este nici un aluat vechi, ci doar Cuvântul și stați în locurile cerești, acolo unde Și-a pus El Numele: în Hristos Isus.

Ceea ce aduce plinătatea dumnezeirii în mijlocul vostru este lipsa aluatului vechi.

El nu a putut face aceasta în epoca lui Luther, nu a putut s-o facă în epoca lui Wesley și nici în epoca pentecostală, dar o va face în ziua când se va arăta Fiul omului. El va aduna Biserica Sa la un loc, va descoperi întreaga plinătate a dumnezeirii în mijlocul copiilor Săi, va face aceleași semne vizibile și Se va manifesta pe Sine însuși ca la început, în chipul profetului făgăduit în Maleahi 4 și în restul Scripturii.

Unde te închini tu? În casa lui Dumnezeu.

Vă mai țin încă vreo zece minute, apoi vom putea pleca, cu voia Domnului. Să ne uităm la câțiva care au fost făcuți vii în această casă a lui Dumnezeu, în zilele lor.

Enoh a fost Cuvântul viu al lui Dumnezeu pentru epoca lui; el a fost un profet.

Profetul lui Dumnezeu este asemenea unui reflector. Câți dintre voi ați știut aceasta? Dar el nu reflectă propria sa lumină, ci este nevoie s-o primească de undeva ca s-o reflecte. Deci, profetul este un vas ales de Dumnezeu, dar el nu reflectă nimic de la sine, ci stă în legătură cu Sursa și astfel, Dumnezeu reflectă prin el chipul lui Hristos, Cuvântul. El este chemat să mănânce cartea, sulul, fiindcă trebuie să reflecte Cuvântul pentru epoca în care trăiește. Înțelegeți?

Priviți-l pe Enoh, modelul desăvârșit de reflector. Când Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea cu el, a fost transformat și ridicat la cer. Mecanica pe care a reflectat-o el, a devenit vie prin dinamica Duhului și l-a ridicat la cer.

La fel s-a întâmplat și în cazul lui Elisei care a posedat reflecția lui Dumnezeu chiar și în oase. Astfel, când acel tânăr mort a fost aruncat peste oasele lui, a revenit la viață imediat.

Cât timp suntem Mireasa lui Hristos, noi suntem os din oasele Lui și carne din carnea Lui. Credeți aceasta? El a murit pentru noi și noi murim pentru noi înșine, îngropându-ne în Numele Lui, așa că nu mai suntem ai acestei lumi, ci suntem ai Lui și toată Familia din cer și de pe pământ este numită după Isus Hristos. Acest lucru este scris în Efeseni 1.10: *„...ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.”* Care este numele Familiei din ceruri? Isus. Care este numele Familiei de pe pământ? Aceasta este casa lui Dumnezeu unde se găsește sângele Mielului. Este adevărat? Aceasta este Ușa; acesta este locul în care Și-a pus El Numele, pentru că Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi; este Cuvântul care

se reflectă și strălucește în epoca în care trăiești. Aceasta a fost El; aceasta a fost Moise; aceasta a fost Iacov; aceasta au fost toți ceilalți proroci: oglindirea Cuvântului lui Dumnezeu, reflectorul prin care El S-a reflectat pe Sine însuși. Iar Isus Hristos, chipul desăvârșit al lui Dumnezeu, Capodopera lui Dumnezeu, a fost lovit ca să ne poată lua pe noi, să fim Mireasa Sa, oglindirea Sa.

Moise a fost în El, Iosua a fost în El, tu ai fost în El încă înainte de întemeierea lumii, Familia lui Dumnezeu; tu ai suferit cu El, ai mers la cruce cu El, ai murit cu El, ai înviat cu El, iar acum, stai cu El în locurile cerești și reflecti Lumina Mesajului epocii în care trăiești, pentru ca lumea să Îl vadă ca Lumina lumii. Mai mult, Domnul Isus spune că „Voi sunteți lumina lumii,” dar cum pot să vadă oamenii aceasta, dacă lumina voastră este ascunsă după vreo tufă denominațională. Prin tradițiile voastre, voi faceți Lumina fără nici o putere. Mai mult, prin aceste tradiții, țineți Lumina departe de biserica voastră și ca urmare, nu intrați nici voi și nu îi lăsați nici pe alții să intre. Amin.

Să ne oprim pentru că mai este mult de vorbit, dar mai avem doar cinci minute.

Acum vedeți cine este Ușa și unde Și-a pus Dumnezeu Numele? În Isus. Cum intrăm în acest Nume? Prin botez. Ce fel de botez? În apă? Nu! Prin Duh: un Domn, o credință, un botez. Acesta este botezul cu Duhul Sfânt.

Botezul în apă te aduce în părtășie cu frații, prin faptul că L-ai acceptat pe Hristos. Acesta este adevărul. Dar ai nevoie de botezul cu Duhul Sfânt ca să intri în Hristos. Eu pot chema Numele Domnului Isus peste tine și să te botez, dar nu este de ajuns. Însă când vine în tine Duhul Sfânt, Cuvântul original, Mesajul nu mai este o taină pentru tine, ci totul este adus la lumină și clarificat. Aleluia! Slavă Domnului! Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a plătit răscumpărarea...

Dumnezeule bun, Te rog să-i vindeci pe acești oameni și să-i faci bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Încă de când am văzut prin credință

Acel râu de sânge pe care mi l-ai dăruit (și care curge din Capodopera Sa).

Dragostea răscumpărătoare este tema mea...

Dumnezeu este Dragoste și „...oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.” (1 Ioan 4.7). Dragoste divină, sfântă, nu dragoste murdară, ci curată și pură, dragoste sfântă, dragostea lui Dumnezeu, Cuvântul.

„Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalmul 119.11). Oh, Doamne, cum plângea David! Nu este El minunat? Nu Îl iubiți?

Deci există o singură cale, o cale curată și sfântă, un singur loc de închinare în care Dumnezeu se va întâlni cu tine. Și nu o face pentru că spui: „Dumnezeule, eu sunt un metodist bun sau un baptist bun...” ci pentru că ești Isus, Cuvântul, ești partea Cuvântului care S-a manifestat prin Mesajul de astăzi, nu prin mesajul lui Luther, al lui Wesley, sau al pentecostalilor; pentru că ești reflectarea Lui. Tu nu te poți întoarce la acea mână veche, pentru că dacă ai face aceasta este ca și cum ai adăuga aluat vechi la Pâinea ta sfântă, iar Cuvântul spune: „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, pentru timpul în care trăiește.” (Matei 4.4).

Oh, vino, Doamne Isuse, marea Piatră din capul unghiului! Priviți-o cum stă acolo jos în praful luteranilor și a murit în zilele martirilor; uitați-vă la metodiștii, pentecostalii și toți cei care au ieșit din acea mare întunecime. Dar ce au făcut apoi? Voi, Adunările lui Dumnezeu, v-ați dus și v-ați organizat, dar prin aceasta v-ați întors înapoi în locul din care v-a scos Dumnezeu, așa cum spune Biblia: „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” (2 Petru 2.22).

Voi, unitarienilor, Adunările pentecostale unite ale lui Isus Hristos, voi care v-ați separat prin segregare rasială și aveți adunări separate pentru oamenii de culoare, voi care v-ați organizat și v-ați autointitulat „uniți”, îndrăzniți să îi criticați pe cei de la „Adunările lui Dumnezeu”? „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă.” Dacă vărsătura l-a îmbolnăvit pe câine la început, nu îl va îmbolnăvi și a doua oară? Schimbați-vă dieta, întoarceți-vă de la denominațiunile voastre la Cuvânt și trăiți cu Hristos! Să vă fie rușine!

/:Eu am un Tată acolo, departe :/

Eu am un Tată acolo, departe,

Pe celălalt Tărâm!

/:Într-o zi cu soare eu voi merge și Îl voi vedea:/

Într-o zi cu soare eu voi merge și Îl voi vedea

Pe celălalt Tărâm.

/:Oh, ce întâlnire (Cuvântul vine la Cuvânt) fericită!:/

(Când Mireasa merge Acasă, Cuvânt după Cuvânt)

...întâlnire fericită

Pe celălalt tărâm.

/:Oh, acea zi luminoasă poate fi mâine:/

Oh, acea zi luminoasă poate fi mâine

Pe celălalt Tărâm.

Cineva zice: „Chiar vorbești serios, frate Branham?” Da, domnule. Penticostalii, cei care au adăugat aluat, au murit, dar Cuvântul adevărat merge mai departe. Înțelegeți? Este întocmai cum a spus Domnul Isus: „În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20). Totul este Cuvântul. Oh, nu va fi aceea o întâlnire fericită... când fiii Lui se adună la poarta Domnului? Oh, ce întâlnire fericită, pe celălalt țărâm.

Biserică, noi am învățat că fiindcă sunteți bobul, trebuie să stați în prezența Soarelui ca să vă coaceți. Să nu adăugați și să nu scoateți nimic, pentru că **vă spun Adevărul așa cum Îl știu și cum mi L-a dat Tatăl. Ați înțeles? Să nu adăugați nimic la El, ci să spuneți numai ce am spus eu.**

Chemați-i pe oameni să vină să Îl vadă pe Domnul Isus, apoi stați voi înșivă în prezența Lui, uniți în dragostea Lui și spuneți: „Oh, Doamne Isuse, Fiul lui Dumnezeu, Te iubesc. Mișcă-mi inima, Doamne. Scoate din mine toată mizeria și dragostea pentru lume și lasă-mă să trăiesc sfânt înaintea Ta.”

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Aveți pe cineva care să se roage pentru

Încheiere? Atunci am s-o fac eu. Fiți respectuoși.

Dumnezeule scump, Îți mulțumim pentru că am avut parte de hrana Ta spirituală. Îți mulțumim, Doamne, pentru că Vitaminele Cuvântului Tău îi cresc pe copiii Tăi și nu au efect decât asupra caracterului fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Îți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm, Dumnezeule, să ne ajuți să profităm de harul acesta. Ajută-ne să folosim această putere ca să încercăm să-i convingem pe oameni, prin dragoste, să creadă în Dumnezeul nostru: pe cei răzvrățiți, pe păcătoși, pe bărbații, femeile, băieții și fetele din acest timp.

Doamne, noi vedem bolile mintale și nebunia oamenilor din zilele acestea. Ei nu vor să asculte Scriptura, dar Tu ai spus că pe pământ vor veni niște arătări mari și hidoase, care vor semăna cu lăcustele. Ele vor avea părul lung și vor chinui femeile care își taie părul. Oamenii vor vedea toate acele hidoșenii, Doamne, și în disperarea lor vor striga la stânci și la munți să cadă peste ei ca să-i scape. Femeile preferă să crească câini și pisici în loc să crească un copil care să Te cinstească pe Tine... iar cele cărora le-ai dat copii, îi lasă să umble de capul lor pe străzi, în loc să se îngrijească de ei. Nu-i de mirare că atunci când Te duceau la răstignire, ai spus: „Atunci vor începe să zică munților: „Cădeți peste noi!”, și dealurilor: „Acoperiți-ne!” (Luca 23.30).

Noi vedem cum se împlinesc Scriptura sub ochii noștri și cum toate lucrurile se îndreaptă spre timpul acela. Și pentru că vedem cu ochii noștri cum Te descoperi, știm că într-o zi va fi o răpire și că vom trăi împlinirea Cuvântului care spune că atunci când „va veni Fiul omului pe norii slavei împreună cu îngerii Săi sfinți, Îl vom întâmpina în văzduh.” Acum auzim aceasta, dar atunci Îl vom vedea cu ochii noștri.

Ajută-ne să fim găsiți în El, singurul loc pregătit de Tine. El este Jertfa hotărâtă de Tine, iar noi venim în El prin botezul Duhului Sfânt, în Numele Domnului Isus Hristos. Numai așa este primită Jertfa noastră și intrăm în Familia Ta; pentru că deși trăim în lumea aceasta, noi am fost rânduiți încă înainte de întemeierea lumii, să fim fii și fiice de Dumnezeu. Îți mulțumim pentru aceasta, Tată. Oh, cum ar putea să-Ți întorcă spatele cineva care a aflat adevărul și a fost ales de Tine din această lume?

Doamne, în ziua când eu am fost mântuit, milioane de oameni au fost pierduți. Oh, Mielule care ai murit pentru mine, cum aș putea să-Ți mulțumesc vreodată? Cum ar putea inima mea să fie destul de smerită înaintea Ta? Dumnezeule scump,

ajută-mă să trăiesc drept, iartă-mi neștiința și privește doar la inima mea. Îngăduie ca niciunul dintre acești oameni să nu fie pierdut, Tată, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, iar dacă Îl iubiți și voi, vă veți iubi unii pe alții. Dați mâna cu cel de lângă voi. Amin.

- Amin -